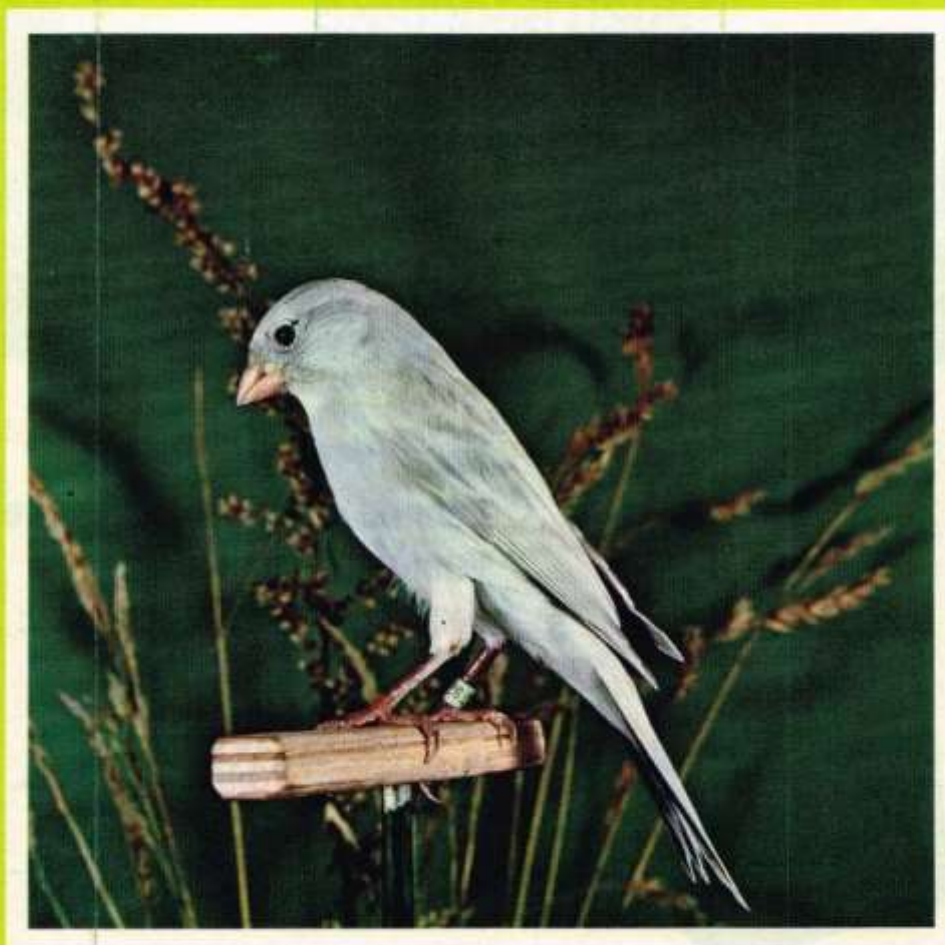

ONZE VOGELS

31e JAARGANG No. 10, OKTOBER 1970

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Ussel

De

Sluis KRACHTVOER

**beschermt uw vogels
tegen dodelijke
infektieziekten**

**Want het bevat naast alle
voor de vogel noodzakelijke
vitaminen en mineralen
een effectief anti-bioticum:
OXYTETRACYCLINE
tegen infectieziekten.
Onmisbaar voor uw vogels.**

KONINKLIJKE P. SLUIS N.V. ETTEN-LEUR

**PARKIETEN-SOCIETEIT
Internationale Show en
Tentoonstelling**

Vrijdag 30 okt., zaterdag 31 okt.
zondag 1 nov. '70 is een
Internationale Kontaktdag
Europa's meest vermaarde
kwekers geven U adviezen.
KOMT U OOK NAAR
„DE BEEKSE BERGEN”
nabij Tilburg?

PARKIETEN-SOCIETEIT
30-31 okt., 1 nov. 1970

**Exclusieve Expositie
op Europees Niveau**
Fantastische inzendingen
Doorlopende vertoning
van korte films en dia's.
Fraaie Voorlichtingsvolière
„DE BEEKSE BERGEN”
nabij Tilburg?

**AAN DE SECRETARISSEN
VAN ALLE VOGELVERENIGINGEN**

Bij deze maken wij U erop attent, dat wij vanaf
15 september 1970 tot eind maart 1971 wederom
onze gratis voorlichtingsavonden houden voor
Uw verenigingen.
Voor deze avonden, die in hoofdzaak handelen
over de voeding in het algemeen, bestaat een
bijzonder grote belangstelling.
Indien ook U voor Uw vereniging een dergelijke
avond wilt organiseren, dan verzoeken wij U
vriendelijk om zo spoedig mogelijk met ons
contact op te willen nemen, om samen een ge-
schikte datum vast te leggen, zodat wij U niet
teleur moeten stellen.

C&D VOGELVOEDERS
Langestraat 104, Tilburg, Tel. 04250 - 2 31 56

ZAAIZADEN VOOR VOGELKRUIDEN

pak A f 5,—
sortiment van 20 zakjes zaden
pak B f 6,— 10 zakjes Vogelmuurzaad
pak C f 5,— 20 zakjes Spurriezaad,
ook uit de Muurfamilie
D f 0,75 brochure „Vogelkruiden”
Bij bestelling van twee pak (naar Uw
keus) wordt brochure D op verzoek
gratis bijgevoegd.
Franco toezending (in Ned., België, Su-
riname en Ned. Antillen) volgt na be-
taling op girorekening 1169227 t.n.v. H.
Booij, Frisostraat 26 te Sneek; ook via
Uw bank mogelijk of per internationale
postwissel.

A. P. van Gils
Oranjeplein 21 Goirle (Holland)
Telefoon 04247 - 15 79
Vogel- en Dierengroothandel

Australische vogels

Diamantvinken	45,— pp
Spitsstaarten	35,— pp
Gordelgrasvinken	35,— pp
Cerus amadines	35,— pp
Binchenow	45,— pp
Driekleur pap. am.	45,— pp
Roodkop pap. am	125,— pp
Bruin borst riet v.	55,— pp
Masker amadines	55,— pp
Roodkop goulds	65,— pp
Zwartkop goulds	100,— pp
Geelkop gould	80,— pp
Turquoisines	65,— pp
Bourks	45,— pp
Elegant	85,— pp
Splendid	150,— pp
Roodrug	45,— pp
Valkparkieten	40,— pp
Veelekeuren	750,— pp
Geelkop kakarikies	350,— pp
Roodkop kakarikies	600,— pp
Pracht Rosellas	165,— pp
Oranly Rosellas	300,— pp
Blaskop Rosellas	450,— pp
Pennant Rosellas	550,— pp
Gele Roodrug par.	150,— pp
Diamantduifjes	15,— pp
Zilver Diamantduifjes	30,— pp

Lachduifjes	12,50 pp
Chin. Dwergkwartels	10,— pp
Zilverkwartels	15,— pp
Isabel dw. kartels	20,— pp
Kal. Kuifkwartels	35,— pp
Jap. Kwartels	12,50 pp
Witte Jap. Kwartels	15,— pp
Deens bonte parkieten	8,50 pp
Lutino en Albino par.	10,— pp
Grasparkieten	7,50 pp
Rose collies	30,— pp
Tarantas	32,50 pp
Fischeries	40,— pp
Personatas	40,— pp
Halsband parkieten	20,— pp
Pruimkop parkieten	35,— pp
Muisparkieten	25,— pp
Parehalsband amadines	35,— pp
Melba astrildes	35,— pp
Rode druppelastrildes	45,— pp
Groene druppelastrildes	50,— pp
Blauwkop blauwfazantjes	17,50 pp
Paradijs wydas op kl.	17,50 pp
Dominicaner wydas op kleur	12,50 pp
Geelnek wydas op kleur	17,50 pp
Mozambiëksijsjes	8,50 pp
Edelzangers	8,— pp
Rijstvogels	8,50 pp
Witte Rijstvogels	35,— pp

Bonte Rijstvogels 15,— pp
Middel BEOS spreken vlug 60,— st

Af half oktober ENGELSE POSTUUR
KAN. en andere soorten kanaries.
Prijs op aanvraag:

Napoleons	4,50 pp
Oranjeakjes	6,— pp
Staalvinkjes	6,50 pp
Oranjevevers op kleur	10,— pp
Napoleon wevers op kl.	10,— pp
Grenadierwevers op kl.	12,50 pp
Texor wevers op kl.	12,50 pp
Bandvinkjes	5,50 pp
Blauwfazantjes	6,— pp
Zebra-vinkjes witte	7,50 pp
Zebra-vinkjes Grijs	6,50 pp
Zebra-vinkjes Zilver vl.	12,50 pp
Zebra-vinkjes Masker	12,50 pp
Chin. Puffers	20,— pp
Sierduifjes Meeuwen	25,— pp
Pauwstaartjes	25,— pp
Blauwen pauwen	125,— pp
Goudfazanten op kleur	30,— pp
Bosfazanten	22,50 pp
Manderijn eenden	60,— pp
Carolina eenden	55,— pp

Verders vele soorten op aanvraag.

Wij zijn ruim gesorteerd in op-
gezette vogels en dieren.

Wij vragen voor onze Exp. Australische parkieten, vinken, enz., enz.

's WOENSDAGS ZIJN WIJ GE-
SLOTEN. 's ZONDAGS GEOPEND
VAN 10 TOT 14 UUR.

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuiperstr. 10, Breda, Telefoon (01600) 36137.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, Telefoon (010) 261990.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, Telefoon (05760) 18631.

2e Secretaris: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grève, Tel. (08860) 2978.

2e Penningmeester: C. E. van Berkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom, Tel. (01640) 36314.

Leden: W. J. Derksen, Hogelandsingel 70, Enschede, Tel. (05420) 18137.

J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel.

W. G. Oonk, Bergweg 37, Lochem, Tel. (05730) 2107, na 18 uur.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coeboomstraat 40, Bergen op Zoom,
Postbus 74, giro nr. 1148324, telefoon (01640) 35007,
Geopend: 8.00 - 17.30 uur. Zaterdag gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 12,50 per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

Adressen speciaalclubs N.B.v.V.

Nederlandse Parkieten Club

Secretaris: H. L. L. Hoedemaker, Coba Pulskenslaan 14, Tilburg, Tel. 04250 - 3 57 47.

Penningmeester: J. Slabbekoorn, Bavelsebaan 271, Breda, Postgiro 1113355, Ned. Middenstandsbank Breda. Bij betaling vermelden nr.: 65.68.71.237 t.n.v. N.P.C. Contributie f 12,50 per jaar. Inkomgeld f 5,-.

Nederlandse Zebrevinkenclub

Secretaris: B. L. v. d. Siroom, Mgr. Dr. H. Poelslaan 1, Amstelveen-Bovenkerk.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coop. Railreizenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 10,- per jaar. Inkomgeld f 5,-.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaresse/Penningmeesteresse: Mevr. M. Th. Paape- v. Mourik, Officiersweg 24, Epe (Gld), Postgiro 984095. Contributie f 10,- per jaar.

Speciaalclub Wildzang en Bestaarden

Secretaris/Penningmeester: J. Landsmeer, Jacob Marisstraat 90, Dordrecht, Postgiro 1580245.

Contributie f 10,- per jaar.

Inlichtingen, opgeven nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend bij de betreffende speciaalclubs.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling

Binnenland f 10,- per jaar. Buitenland f 11,- per jaar.

Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen — leden en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,- per advertentie.

Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod”.

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.

Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ONZE VOGELS

Maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

31e jaargang no. 10, oktober 1970
oplage 45.000 ex.

Redactie:

C. E. van Berkel, Vechtstraat 11, Bergen op Zoom, tel.: (01640)-36314

P. Rijnders, Kometenlaan 81, Bilthoven, tel.: (030)-782761

Chr. Walraven, Abt. Ludolfweg 136, De Bilt, tel.: (030)-761208

Opgeve abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 26 oktober

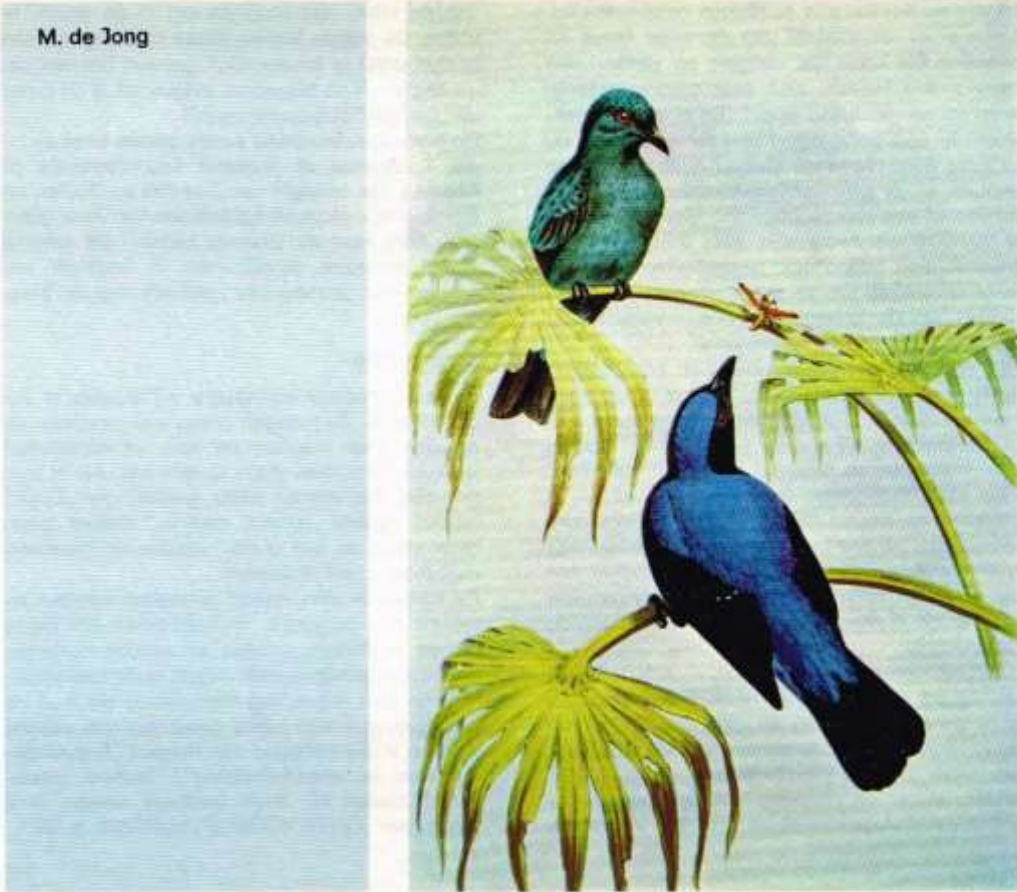
INHOUDSOPGAVE

	pag.
De Irena buulbuul	437
Kent u de Tjamperling?	439
De grasparkiet, deel 7	440
De kauw	441
De Harzer-zangkanarie	443
De volière, inleiding	444
Mijn kweek met de vink	446
„Revolte” ook in het vogelleven	447
Niet blauw-blauw laten	448
De visdief,	
een gracieuze verschijning	452
Mijn kweek met blauw-fazantjes	453
De afrikaanse struisvogel	454
Mijn kweek met	
californische kuifkwartels	456
Mijn kweek met goudvinken	457
Nuttige wenken, deel 6	458
Vederstructuur, deel 5	460
De grasparkiet van A tot Z	461
Mijn kweek met een witoor- en	
een bruinoor parkiet	464
Tentoonstellings-wegwijzer	466
Spoelwormen, een gevaar voor	
uw grote parkieten	469

Voorpagina: Blauwopaal-kanarie zie artikel op pagina 448. Foto: W. D. H. Spijker

Ontwerp en druk: Steens NV, boekdruk/offset, postbus 59 — Schiedam — Tel. (010) 260640.

M. de Jong

DE IRENA BUULBUUL

In de uitgestrekte groene bergwouden van Zuid-oost-Azië, alsmede op een aantal Indonesische eilanden hebben de Irena Buulbuuls domicilie. Van de soort *Irena puella* onderscheidt men vijf ondersoorten (subspecies), die slechts weinig in formaat en kleurentekening verschillen. Zo komt op Java de ondersoort „*turcosa*“ voor, maar in het wild heb ik hem er nooit kunnen ontdekken. Ook de nesten schijnen uitermate moeilijk te vinden te zijn. De Irena buulbuul wordt ook wel betiteld met Blauwe feevogel, hoewel de vogelhandelaars ze doorgaans op de markt brengen als Fairy Bluebirds. Ze zijn wat groter dan de u allen welbekende spreeuwen met een blauw-zwarte kleurverdeling: prachtig kobaltblauw zijn een brede kruinstreep, die zich uitbreidt over de achterhals en de rug, alsmede de boven- en onderstaartdekveren, fraai glanzend zwart de rest van de body. Ook de snavel en de poten zijn zwart. De ogen zijn helderrood met zwarte pupillen en deze fonkelen de toeschouwer als karmozijnen kralen toe vanuit de zwarte kopzijden. Het

vrouwtje is minder fraai uitgedost; zij moet zich tevreden stellen met een dof blauwachtig verpakje dat is overtoegen door een groeinig waasje.

Wie de mannetjes bekijkt is stellig verrukt en menig voliërehouder wil wat graag dergelijke vogels in zijn bezit hebben. De prijs is echter aan de hoge kant, want in de advertentie van „Animali“ bijvoorbeeld staan ze onder de naam „Fairy Bluebirds“ geprijsd oor f 200,— per paar. (Mannen afzonderlijk f 145,— per stuk, de poppen f 100,— per stuk.) Hoewel in diverse collecties broedresultaten zijn behaald, schijnt het toch een vrij lastige opgave te zijn. In de vrije natuur broeden ze in de donkerte van het oerwoud, waar ze het vrij iele, komvormige nestje bouwen in de ondergroei, struikgewas of jonge boompjes. Er worden twee eitjes gelegd, die als volgt worden beschreven: „De grondkleur is groenachtig wit; rondom de stompe pool ligt een grote, smoezelige onregelmatige krans van roodachtig bruin en inktgrijs; de ene tint overheerst op het ene, de

andere op het tweede ei. Binnen deze krans liggen vlekjes en vlekken van dezelfde tinten en beneden die krans ijle veegjes en vlekken van deze zelfde kleuren, zich naar omlaag uitstrekking tot op de spitse pool." (Dit is de beschrijving van één twee-legsel van de nominaatvorm uit India door Hume en Oates.) Sommige eieren hebben in de bruinachtige tekening een roodachtige of een paarsachtige tint. Ook kan de hele tekening vrij zwaar zijn. Niet altijd wordt de groenachtige grondkleur aangetroffen, maar is deze grijsachtig wit en staan chocoladekleurige vlekjes op de schaal, die een onregelmatige krans vormen rond de dikste pool.

Het broeden geschiedt door het vrouwtje en duurt een kleine drie weken. Als het kroost eenmaal ter wereld is wordt het grootgebracht met allerlei insecten, althans de eerste week, waarna ook vruchtjes en besjes worden toegediend. (Hier staat tegenover, dat bij een liefhebber in Engeland de jongen de eerste dagen met vruchten werden gevoerd en pas daarna met levende insecten (Rutgers). Ook nadat de kindertjes het nest hebben verlaten worden ze nog geruime tijd van de nodige snavelkost voorzien door de oude vogels.

In het wild leven deze buulbuuls — in feite behoren ze tot de bladvogels hoewel sommige auteurs ze onderbrengen als een sub-familie van de wielewalen — in de toppen van de woudreuzen, waar ze ijverig jacht maken op allerlei insecten, larven en poppen. Ook consumeren ze wat graag diverse besjes en vruchten. Vooral die

van de wilde vijg schijnen erg in de smaak te vallen. De vogels komen alleen op de grond om er hun dorst te lessen. Ook gebeurt het wel dat ze nectar uit de bloesems zuigen (of is dit beter als „voedsel“ te beschouwen?).

De nominaatvorm *Irena puella puella* komt uit India, *I.p.cyanea* uit Thailand, *I.p.malayensis* uit Malakka, *I.p.criniger* van Sumatra en Borneo en (zoals reeds gezegd) *I.p.turcosa* van Java, waar men hem kent als „burung bersih“ dat **schone vogel** betekent, terwijl men in Malakka wel spreekt van „burung biru“, dat wil zeggen **blauwe vogel**.

In de volière

De feevogels zijn doorgaans vrij moeilijk te acclimatiseren. Ze nuttigen graag veel vruchten en op den duur wennen ze aan universeelvoer, waardoor wat rauw vlees is verwerkt. Als er jongen zijn dan vormen juiste aanvullingen: fijngemaakte dadels, appels, druiven, stukjes peer, rauw vlees en wat eivoer; maden en meelwormen mogen niet ontbreken.

Ze kunnen in één verblijf gehouden worden tezamen met tangara's, honingzuigers en kleine duifjes. 's Winters moeten ze worden ondergebracht in een verwarmde ruimte en broedresultaten kan men alleen dan verwachten als men ze onderbrengt in een ruime, goed beplante volière. (Een en ander ontleend aan Rutgers „Encyclopedie voor de vogelliefhebber“.) Omtrent ziekteverschijnselen bij deze buulbuul verwijs ik u graag naar „ONZE VOGELS“, april 1968, p.152.

Aan de wieg van een kokmeeuw

Wat mama kokmeeuw haar babie voor een lekker hapje „oversnavelt“ kan ik niet duidelijk zien, maar dat het voorzichtig, met een soort „toegenegenheid“, gebeurt vertelt de foto dunkt mij wel.

J. A. Verwey

Kent U de Tjamperling?

„Stroller“

De tjamperling, die ook wel „perling“ wordt genoemd is een bewoner van het eiland Java, die officieel Javaanse purperspreeuw of Soedanese Purperspreeuw heeft. Het is een *Aplonis*-soort, waarvan er ruim twintig bekend zijn. Van *Aplonis panayensis*, zoals de zondagse naam van de „held van het verhaal“ is, bestaan er een stuk of dertien. Het ras dat ik persoonlijk heb mogen aanschouwen is *A. panayensis strigatus*, die domicilie heeft op Java, Borneo, Sumatra en Billiton, althans ik neem aan dat ze alle tot *strigatus* behoren. Zo niet, dan is er nog geen man overboord, want alle subspecies lijken erg veel op elkaar; er is nauwelijks enig verschil in formaat en verenpakje. Ziet men deze vogels rondscharrelen in de hoge boomkruinen, dan lijken ze eenvoudig zwart. Zodra echter de „mata hari“ (= oog van de dag = zon) er haar stralen op laat spelen, wordt een prachtige groenachtige of purperen glans te voorschijn getoverd en zijn het met recht „purperen“ glans te voorschijn getoverd en zijn het met recht „purperen“ vogels. Om het signalement te completeren: de poten en snavel zijn erg donker, bij het zwarte af, de ogen bloedrood.

Het voedsel van deze spreeuwen, die door Rutgers in zijn zoetjesaan begaamd geworden „Encyclopedie“ betiteld met „glansspreeuwen“, bestaat grotendeels uit vruchten en zaden, hoewel ook insecten allerminst worden versmaad. Aangezien ze veelal in troepen van 5 tot 20 stuks opereren — hoewel ook aanzienlijk grotere zwermen zijn waargenomen — kunnen ze nogal wat schade aanrichten, niet alleen direct maar zelfs indirect. Ze zijn namelijk ook niet vies van onkruidzaadjes, onder andere die van de **tjinteh**, een zeer lastig uit te roeien gewas! Papaja's

vinden ze een lekkernij (iets wat ik me best in kan denken, want ik doe er ook „een moord voor“), maar de eigenaars vinden het allerminst prettig als deze zwartjassen grote stukken uit de grote hangvruchten pikken. Deze purperspreeuwen nestelen bij voorkeur in holle bomen, in gevallen er meerdere gaten bij elkaar zijn, vaak in elkaars nabijheid. Maar ook kan men de nesten aantreffen tussen allerlei epifyten en woekerplanten, die zich rond de stammen en takken slingeren en er vaak enorme bossen vormen. Het nest bestaat uit plantaardige materialen en andere „rommel“ dat her en der verspreid wordt gevonden. De kleur van de drie tot vier eischalen is licht blauwgroen, waarover wat bruinachtige vlekjes verspreid staan, het dichtst bijeen aan de stompe pool. Het broeden duurt ongeveer twee weken en geschiedt door het vrouwtje. Het kroost vliegt na circa een maand uit; zij zijn geliggroen van kleur met donkerder groenachtige strepen.

Het geluid is een vérklinkend gefluit, dat zoiets is al „tjieuw - tjieuw - tjieuw“. Niettemin zagen we vroeger bij heel wat inheemsen zo'n tjamperling; uiteraard weet ik niet of ze nu nog worden gehouden.

In de volière

Volgens Rutgers worden slechts mondjesmaat exemplaren of paartjes ingevoerd. Zij boeien de liefhebbers niet alleen vanwege de fraaie glanzende kleur, maar wellicht meer nog door hun intelligente en gezellige aard. Zij zijn in de volières — zowel binnen- als buitenvolière — zeer verdraagzaam, ook tegenover kleinere gevederde medebewoners. Naar verluidt zijn in het buitenland broedresultaten bereikt.

DE GRASPARKIET

THEORIE VOOR DE SPECIAALKWEKER

Door A. B. J. Braam

Dominante, of Recessieve fouten., en hun erkenning.

Wanneer wij bij onze vogels een faktor ontdekken die geregeld een bepaalde fout veroorzaakt of meebrengt, dan brengt dit voor ons bepaald niet veel moeilijkheden. Immers het steeds verschijnen van zo'n fout zegt ons, dat hij dominant vererft. Een dominante faktor is steeds zichtbaar, ook wanneer een vogel hem slechts enkelvoudig bezit.

Heeft men zo'n geval, dan is het zeer eenvoudig om die nakomelingen uit te zoeken die vrij zijn van die fout. Men is er voor altijd van af. Koppelt men echter een vogel die vrij is van een dominante fout, aan een partner die wel een dominante fout bezit, dan kunt U minimaal rekenen op

deel 7

50 % nakomelingen die weer behept zijn met deze fout. Mocht echter een der ouders deze fout dubbelfactorig hebben, wat niet te zien is, dan dragen alle nakomelingen deze fout weer uiterlijk.

Moeilijker wordt het met de recessieve fouten, ook wel terugslagfouten genoemd. Deze recessieve fouten vindt men het onverwachtst bij vogels van uitstekende en foutvrije ouders. Opletten is dan ook geblazen, want het bewijst dat beide ouders de ongewenste fout recessief dragen, waardoor 25 % van de nakomelingen deze fout zullen tonen.

Wij kunnen dan ook het beste direct maatregelen nemen, om het euvel tot de kleinste afmetingen terug te brengen.

440

Wanneer wij hebben gezien dat foutloze ouders jongen brengen met bepaalde fouten, kunnen wij het beste direkt beide ouders met een andere partner combineren, om zodoende de recessieve fouten tot een minimum te beperken.

Mocht het U dan nog niet lukken, dan bewijst dit, dat het tijd wordt dat U overgaat voor een out-cross (nieuwe aankoop), want dan zijn al Uw kweekvogels onzuiver en heterogeen behept met deze fout.

Hier is dan bloedverversing, met gebruiknaming van onverwante kweekvogels op zijn plaats, omdat er dan een goede kans is, dat de nieuwe aankoop de ongewenste recessieve fout niet latent (onzichtbaar) bij zich draagt.

Mocht een der ouders toch de recessieve fout enkelvoudig bezitten, wat natuurlijk niet te zien is, dan behoeft men niets te vrezen, daar hij wel vererft doch nooit zichtbaar zal worden zolang hij maar enkelfactorig is.

Wel zichtbaar wordt hij in enkelfactorige toestand, als hij gekoppeld is aan het geslachtschromosoom, doch dan komt het alleen tot uiting bij de poppen. Met deze kennis gewapend, kunnen wij deze hardnekkige recessieve fouten te lijf gaan. Ik wens U dan ook al wat wenselijk is; een parkiet die zonder recessieve fouten zit, een parkiet met grote kop en niet te klein, een die voor U de beste zal zijn.

Tot de volgende keer

Wissel

De

DE KAUW

Hoogstwaarschijnlijk zullen er niet zo heel veel volièrehouders zijn, die een kauw in het vogelverblijf hebben. Maar hoewel deze vogel niet kan zingen — hij wordt echter wel tot de zangvogels gerekend — kan men wat een plezier aan hem beleven! Toen ik nog een schooljongen was, hadden we op de boerderij elke zomer op z'n minst één tamme kauw. Ik heb er eens eentje gehad, die me 's morgens naar school bracht,

vervolgens naar huis terug vloog, maar weer prompt op tijd terug was om me af te halen! Op een hek bij de speelplaats ging hij op me zitten wachten en als de school uitging, wist hij niet hoe vlug hij op mijn schouder neer moest strijken. Van malligheid wist-ie niet wat te doen en meestal liep het uit op een geknabbel aan mijn oorleltje onder het uiten van zachte „tsok“-geluidjes. Thuisgekomen had hij opeens een razen-

„Wildling“

de honger en hij stak dit allerminst onder stoelen of banken. Hij begon luid „kaw-kaw-kaw“ te roepen en als ik dan een lekker hapje voor zijn snavel hield, dan sperde hij deze geelomrande sneb wagenwijd open en schreeuwde „kééééééh“, terwijl zijn vlerkjes bedelend sidderden. Ik weet er beslist geen ander woord voor. U kent natuurlijk allen deze zwarte vogel, die ook wel wordt betiteld met torenkraai of kerkkraai, ka en akke (om een paar streeknamen te noemen), met zijn grijze nek en wangen. Opvallend zijn de lichtgrijze ogen, die door prof. Lorenz „zilveren ogen“ worden genoemd. Deze professor heeft diverse proeven met kauwtjes genomen en er uitvoerig over verteld in zijn bijzonder mooie boek „Ik sprak met viervoeters, vissen en vogels“.

Mijn „ka“ kwam vrijwel altijd uit een nest op de klokkezolder van de oude zadeldaktoeren van mijn geboortedorp. In het voorjaar stonden we

dikwijls aan de voet van dit gebouw te kijken naar de spiraalvormige vluchten, die de zwartjassen rond de toren maakten. Zij wisten elk luchtstrominkje uitstekend te benutten en het heldere „ka-ka-ka-ka“-geroep van de luchtacrobaten tijdens de stuntvliegerij was dan ook niet van de lucht. Waarom zij zich aldus uitten weet ik uiteraard niet; wellicht alleen maar een teken van pure levensvreugde en levenslust?

Kauwtjes staan bekend als gezellige vogels en bij voorkeur broeden ze dan ook in elkaars gezelschap. Men kan ze aantreffen in holle bomen (maar die zijn er niet zo heel veel), torens, schoorstenen (waar zij niet zelden de oorzaak zijn van schoorsteenbranden), muurgaten, voor eenden opgehangen broedkorven en soms vrijstaande boomnesten. Deze hebben wel iets weg van eksternesten, vanwege de kap en de zijingang. In 1966 — zo las ik in „De Pieper“, het maandblad van de vogelwerkgroep Noordhol-

lands Noorderkwartier — vond men op Texel in de Sitka-sparren dergelijke nesten, die vervaardigd waren van een enorm aantal takken met een erg diepe nestkom, die zoals te doen gebruikelijk, gevoerd was met wol, papier, touw, veren, haar, dor blad enz. De middellijn bedroeg maar liefst meer dan een meter! Neen, lui zijn die kauwen niet en daar zal ik u nog een voorbeeld van geven en ik citeer Kearton's „Onze gevederde vrienden“: „Een paar dat uittoog om een geschikt plekje te zoeken voor het opzetten van een huishouden, kwam in een oude kerktoeren. De grote hoogte en de rust van die plek stond ze aan, maar er was één nadeel zoals aan bijna elke woning. De trap waarop zij de fundamenten wilden leggen was wel drie meter onder het gat waardoor zij in en uit moesten vliegen. Voor het dappere, flinke paartje was dat geen bezwaar. Met goede moed togen zij aan de arbeid en binnen drie weken was een stapel takken van drie meter hoogte bijeengebracht. Toen deze later opgeruimd werden, vulden zij een gewone kar!”

Toch zijn er ook zeer gemakzuchtige individuen bij en nu ik toch aan het citeren ben, nogmaals uit hetzelfde boek: „Een kleine boerejongen kreeg het in zijn hoofd om een nest te maken voor een paar kauwen in de muur van een oude schuur. Een paartje kwam eens kijken, maakte er dankbaar gebruik van en bracht er zonder meer een troepje vrolijke kinderen in groot.”

Inmiddels zijn de kauwen — pienter als zij zijn — er achter gekomen dat het ook uitstekend wonen is in konijnholen. Op sommige plaatsen in onze duinen ziet men dan ook „wolken” van deze vogels.

Voor spechten zijn ze soms een ware plaag! Nauwelijks hebben de nijvere bostimmerlieden een nestgat met veel moeite in orde, of „pik, ik heb je” zegt Hans, de torenkraai. (Kent u dat Verkade-album nog?)

Ik vertelde reeds iets over de bouwstoffen, maar toch dient nog even vermeld te worden, dat bij het nestelen in moderne schoorstenen met een vrij nauwe ingang, vrijwel geen takken worden gebezigd maar droge koemest! In de buurt van dierenparken strijken ze wel neer op de ruggen van kamelen of dromedarissen en trekken de wol uit de rug van deze „schepen van de woestijn” om daarmee de wieg te stofferen.

Er worden vier tot zeven blauwachtige eieren gelegd, die bezaaid zijn met donkerder vlekjes; in heel veel legfels treft men één ei aan dat niet of nauwelijks van vlekking is voorzien. Het broe-

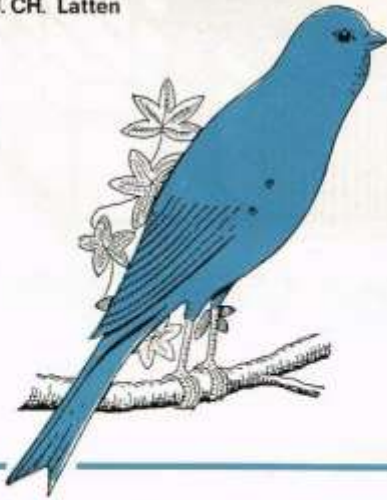
den komt voor rekening van het vrouwtje, dat door haar eega van de nodige snavelkost wordt voorzien. De jongen worden na een broedtijd van ongeveer tweeënhalve week geboren en vliegen uit als zij vier tot vijf weken oud zijn, althans wanneer zij niet zijn bemachtigd door de een of andere knaap, die wat graag een „tamme kraai” wil hebben!

Kauwen zijn bij lange na niet zulke nestplunderaars als hun grotere neven en nichten, maar toch valt er niet zo heel veel goeds over ze te vertellen. Zij richten namelijk nogal wat schade aan aan de gewassen van boeren en tuinders. In 1943/44 heeft men een onderzoek ingesteld naar de economische betekenis van de kauwen en de zwartrokken kwamen bijzonder slecht uit de bus. Door de enquête kwam vast te staan dat ze vrijwel het gehele jaar door schade aanrichten aan cultuurgewassen. Deze schade bestaat uit het oppikken van zaaizaden, het uittrekken van allerlei kiemplanten, het aanpikken van diverse vruchten en het plattrappen van sommige gewassen. De magen, die werden onderzocht, bevatten 90% plantaardig en slechts 10% dierlijk voedsel. De zeer schadelijke ritmaalden en engelingen werden niet aangetroffen. Dat is niet zo verwonderlijk, want een kauw graaft slechts „oppervlakkig” en genoemde larven leven diep in de grond. Worden ze door de ploegschaar omhoog gevoeld, dan worden ze waarschijnlijk wel genuttigd. Een winstpuntje is het voedsel van de jongen; dit bleek voornamelijk uit schadelijke insecten te bestaan. Maar resumerend kwam men toch tot de ontdekking, dat het nut van het opruimen van schadelijk gedierte gering is in vergelijking met de schade, die wordt aangebracht aan cultuurgewassen.

In de volière

Ik geloof niet dat kauwen erg geschikt zijn als volièrevogels. Zij hebben ruimte nodig, zodat ze vrij rond kunnen vliegen. De beste tijd om de kauwen uit het nest te halen is, als ze een week voor het uitvliegen staan. Met de eterij steekt het niet zo nauw, maar in het begin is het wel wenselijk ze dierlijk voedsel — insecten, wormen, meelwormen enz. — te verstrekken. Zijn ze eenmaal volwassen, dan schrokken ze alles wat maar enigszins eetbaar is, naar binnen. Houdt u er wel rekening mee dat kauwtjes, evenals hun familieleden de eksters, onverbeterlijke dieven zijn! Alles wat glimt wordt opgepikt en weggebracht. Een gewaarschuwde kauwenbezitter telt voor twee, nietwaar?

J. CH. Latten

Fluiten

Het lied van de Harzer- zangkanarie

Op de vraag wat zijn fluiten? Is praktisch maar één goed antwoord mogelijk namelijk: fluiten zijn langgerekte op zichzelf staande toongrepen.

De structuur van goede fluiten is heel eenvoudig nl. een medeklinker, met daarachter een klinker. Met de elementen genoemd in het hiervoor omschreven antwoord, zouden alle hoedanigheden van de fluiten vermeld zijn, ware het niet, dat er nog vele factoren zijn, die de waarde van de fluiten kunnen beïnvloeden.

Het komt sporadisch voor dat een kanarie geen fluiten zingt, maar het komt veelvuldig voor, dat een kanarie slechte fluiten zingt, die afbreuk doen aan het klankbeeld van het gehele lied. Goede fluiten vormen een mooie afwisseling in het harzerlied. Tussen de andere toeren door vormen de fluiten echt een apart toonstuk en ook als sluitstuk van de holklingel of de schokkel dragen goede fluiten bij aan een mooi klankbeeld.

Fluiten dienen echter met mate in het lied voor te komen in tegenstelling tot andere toeren, die juist door hun lengte het klankbeeld kunnen verhogen.

Een teveel aan fluiten, ook zal zijn ze goed, benadelen het klankbeeld, omdat zij hun taak, n.l. een afwisseling, voorbij schieten. Er zijn maar weinig toeren in het harzerlied waar zoveel misvormingen in structuur en in klinkers en medeklinkers voorkomen als in fluiten.

Fluiten kunnen in alle toonhoogten gezongen worden.

Met de grondtonen in de hoogste i, tot de diepste oe, met daartussen de grondtonen o, u, au, uu, a, ee, eu, ioe, iau, io.

Deze grondtonen kunnen bovendien nog te lang en te kort zijn.

Ook het ritme van de opeenvolgende toongrepen kan te traag en te snel zijn.

Een te traag ritme komt minder voor dan een te

snel ritme. Fluiten met een te traag ritme, meestal gepaard aan een te lange grondtoon, noemt men getrokken fluiten en fluiten met een te snel ritme noemen wij loop fluiten.

De beste grondtonen van fluiten zijn de oe, de o, en in wat mindere mate de u.

De grondtonen a, au, ioe, en iau, kunnen soms, evenredig aan hun klank nog als voldoende fluiten worden beschouwd: terwijl de grondtonen i, e, ee en eu tot de hoge of foutieve fluiten moeten worden gerekend.

Vooraf de grondtoon e, ee, eu zijn gevaarlijke fluiten, die meestal een neuzig accent vertonen.

Ook de medeklinkers spelen bij fluiten een grote rol in hun welluidendheid of omgekeerd in hun wanklank.

De medeklinker d zacht uitgesproken, geeft aan de goede fluit een weke zachte klank.

De medeklinker t kan nog goed zijn, als deze niet te sterk wordt uitgesproken.

De medeklinker tr of tz zijn wel de slechtste en gaan meestal aan foutieve grondtonen vooraf.

Bij fluiten is het vooral het klankgehalte dat doorslaggevend is. Vaak hoort men zeer diepe fluiten, die hoog gewaardeerd kunnen worden. Een minder diepe fluit, die helder van klank is, kan meer indruk maken en is ook te preferen boven een diepe, die minder helder is. Zeer goede fluiten klinken als do-do-do of doe-doe-doe.

Goede fluiten horen we meestal in de grondtoon u, met de medeklinker d.

Goede en zeer goede fluiten hebben het langzaamste ritme van alle toeren in het harzerlied en hebben een grote onderbreking tussen de toongrepen.

Het tempo van goede fluiten moet matig langzaam zijn om de volle klank op de grondtoon te kunnen ontwikkelen.

Bij te snelle fluiten wordt de grondtoon door de

Ussel

De

Het lied van de Harzer- zangkanarie

medeklinker verdrongen, hetgeen nadelig is voor het klankgehalte.

Indien fluiten met de grondtoon e, ee of en bovendien nog worden vooraf gegaan met de medeklinkers s, st, ts of tr, dan hebben wij te doen met zeer gevaarlijke wanklank veroorzakende fluiten.

Zij klinken als tsi, tri, tree, tx, tran enz.

En wij zullen het wel allemaal eens zijn, dat zulke toonstukken in een (bepaald) beschaafd harzerlied niet thuis horen.

Worden bij goede fluiten de toonlagen afgewisseld, men noemt dat vallen of stijgen, in dezelfde toer, dan mag de toer langer aangehouden worden, dan bij fluiten die in dezelfde toonhoogte gebracht worden.

Een juiste grens is moeilijk te trekken, omdat het klankgehalte van de toer ook meespreekt.

De maat is ongeveer 3 a 4 fluiten om eenzelfde toonhoogte en ten hoogste hoogste 7 bij vallen of stijgen in dezelfde toer.

Hoge en de hiervoor genoemde slechte fluiten worden zeer gemakkelijk door jonge zangers overgenomen en zijn derhalve gevaarlijk in een stam. Het is opmerkelijk, dat stammen met zeer diepe organen, soms heel hoge en scherpe fluiten kunnen uitstoten, zeer tot nadeel van hun klankbeeld. Selectie en voorzang zijn de middelen, die kunnen worden aangewend om dit euvel te voorkomen.

Uit het voorgaande moge blijken, dat de stamkweker veel aandacht moet besteden aan de fluiten in zijn stamlied.

Behoudens hun eigen waarde, kunnen de fluiten de waarde van het klankbeeld in grote mate beïnvloeden.

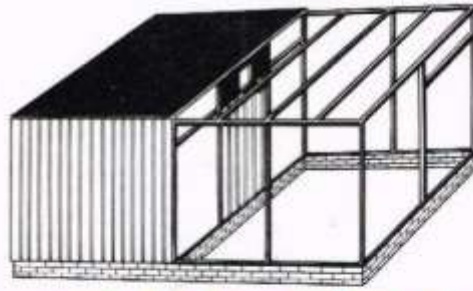
Voor voldoende fluiten geeft men 1 of 2 punten.

Voor goede fluiten geeft men 3 of 4 punten.

Terwijl de zeer goede fluiten worden beloofd met 5 of 6 punten. Evenals de holklingel zijn ook de fluiten middentoeeren en geldt voor het max. aantal punten ook hetzelfde.

Heeft u de adressen van de specialclubs al ontdekt? Voor in dit nummer. Geeft u zich gauw op als lid. U ontvangt dan een extra blad boordevol informatie over uw liefhebberij.

DE VOLIÈRE

door C. E. van Berkel

INLEIDING

Er zijn nog altijd lieden die het menonwaardig vinden om vogels in gevangenschap te houden. De vogel moet vrij zijn, de ruimte hebben. Vaak gaat men dan hen menselijke gevoelens toemeten voorzien van het nodige sentiment en men kan dan een gezegde beluisteren van „Hoe zou jij het vinden om de gehele dag in zo'n kooitje te zitten?“ Gelukkig wordt het aantal van dergelijke tegenstanders steeds kleiner en kan men steeds meer begrip opbrengen voor onze vorm van vrijetijdsbesteding. In feite kan dat ook niet anders, want, laten we eerlijk zijn, het is toch een lust voor het oog om in je volière de vogels te zien leven? Mooi glad in de veren, blakend van gezondheid en vol levenslust. De zang is niet van de lucht en honderdduizenden vogels worden met succes in gevangenschap geboren. Dat dit niet alleen gedomesticeerde vogels maar ook pure tropische of inlandse wildzang is, behoef ik u niet te vertellen. Men zal toch niet denken dat zij dit uit sjaggerijnigheid doen? Tevens kan als een vaststaand feit worden aangenomen dat ons soort vogelliefhebbers alles wat in de natuur groeit en bloeit een warm hart toedraagt en er zeer veel belangstelling voor heeft. Ook wij zijn begaan met het lot an de tienduizenden vogels die jaarlijks het slachtoffer worden tengevolge van het verkeer, hoogspanningsdraden, stookolie, landbouwvergiften, vrije vangst ten behoeve van de consumptie en al die andere oorzaken die ontstaan door het streven van de mensheid naar nog meer welvaart. Ook hebben wij meerdere malen gebruik gemaakt van ons democratisch recht door onze bezwaren kenbaar te maken wanneer het ging om het in bezit nemen van belangrijke natuur en/of recreatiegebieden ten behoeve van de industrie. Vooral bij dit laatste is de mens gauw geneigd zijn welzijn uit het oog te verliezen. Zelfs zijn wij fel gekant tegen een ongelimiteerde ogelvangst ten behoeve van onze eigen liefhebberij. Wij willen alleen wel over de

Ussel

De

mogelijkheid beschikken om die vogels, waarvan algemeen bekend is dat zij in gevangenschap goed gedijen, te houden. En dat „houden“ dan in de ruimste zin van het woord. Het is niet te hopen, maar misschien komt er nog eens een tijd dat men blij is dat er zo veel volièrehouders zijn, want bij hen, ja bij hen alleen, kan men dan nog aan de vogels genieten. Nogmaals, het is niet te hopen en wij zullen ons dan ook moeten blijven inspannen om het niet zo ver te laten komen. Wij gaan dus door met waar nodig onze stem te verheffen. We gaan ook door met o.a. het hangen van nestkasten in de vrije natuur en het aanleggen van voedselplaatsen tijdens strenge winters. Neen, zonder enige opsmuk zou ik willen stellen dat juist wij de vogelbeschermers zijn in optima forma.

Door de hobby die wij de onze kunnen noemen hebben we echter wel de plicht er voor te zorgen dat onze vogels behoorlijk zijn gehuisvest. Ik zou daarom het begrip „volière“ als volgt willen omschrijven: Een volière moet geen gevangenis voor vogels zijn, maar een verblijf waarin vogels op een zo'n natuurlijk mogelijke wijze in gevangenschap kunnen worden gehouden. Zij moeten daarin onder andere kunnen schuilen voor een zware regenbui, kunnen genieten van de zon, hun nest kunnen bouwen, kunnen baden, een veilige slaapplek hebben, enige afleiding en. voldoende levensruimte. Alles wat hen door de Schepper in de natuur is gegeven moeten wij hen ook trachten te geven, behalve dan hun vijanden. Dit alles is mogelijk, wanneer we maar met overleg te werk gaan.

In een aantal hoofdstukken wil ik met u de bouw, de inrichting en de beplanting van een volière trachten te realiseren. Op zich niet zo eenvoudig omdat het van een aantal belangrijke factoren afhankelijk is. Met name vooral de ruimte en de middelen. Bovendien moet het geheel aangepast zijn aan de omgeving en kan het voorkomen dat er eerst gezorgd moet worden voor een vergunning. Op dit laatste wil ik toch niet te diep in gaan. Mij is namelijk gebleken dat dit alles per gemeente zo totaal verschillend kan zijn, dat er geen richtlijn voor te geven is. Bent u huurder van een woning, dan kan daarbij ook het huurcontract nog meespreken. Het komt namelijk nogal eens voor dat in een dergelijk contract staat gesteld dat er in de tuin geen bouwsels mogen worden opgericht. Voor deze laatste categorie wordt het al helemaal een moeilijke zaak. Hoe jammer het ook is voor degene die wat dit alles betreft beperkt zijn in hun handelen, gaan we los hiervan de gehele materie behandelen. Daarnaast is het ook niet doenbaar om verschillende typen te bespreken. Wanneer men bij honderd verschillende vogelliefhebbers op bezoek zou gaan, kan het gebeuren dat men honderd verschillende volières aantreft. In principe zijn deze echter wel gelijk en bestaan zij uit een nacht- en een dagverblijf. Het dagverblijf, ook

wel „vlucht“ genoemd, is de met gaas bespannen aanhangende van het nachtverblijf. Wij houden het dan ook maar bij een, zo u wilt, standaardtype.

Onze volière wordt groot 2 × 5 m, eenvoudig en straklijvig. We zien af van alle mogelijke fritseltjes en fratseltjes, want de meest eenvoudige volière komt het best tot zijn recht. Je ziet soms wel eens bouwsels met alle mogelijke erkers, torens, sierlatje zus, tierelantijntje zo, die, ondanks de goede bedoelingen, storend werken. Nogmaals, een eenvoudige volière met daarin en daaromheen een goede beplanting geeft rust. Rust die we, helaas steeds zeldzamer, kunnen aantreffen in de vrije natuur.

Overigens kunt u ook met deze standaardvolière vele kanten uit, zelfs de goede. Heeft u bijvoorbeeld een bergruimte — schuur — waarvan u een gedeelte kunt benutten als nachtverblijf, welnu dan kunt u zich de moeite van het bouwen van een dergelijk verblijf besparen en alleen de vlucht bouwen. Vindt u de vlucht van onze volière, die 3 m is, te klein, wat let u dan om deze 1.50, 3.00 of 4.50 m langer te maken. Heeft u als afscheiding een bestaande muur, dan kunt u het bouwen van een zijkant besparen. Dit zijn zo enkele mogelijkheden die u zelf terplaatse het beste kunt beoordelen. Wanneer u nu ook eens rustig overlegt waar de volière gebouwd kan worden, dan komen we er wel. Wat dit laatste betreft, wil ik u toch nog graag enkele tips geven. Er zijn namelijk verschillende punten die men wel in het oog moet houden. Op de eerste plaats is het goed er aan te denken dat we er vanuit de woning een aardig zicht op dienen te hebben. Ook bij slecht weer — en dat komt nogal eens voor, want klimatologisch gezien zijn we nu eenmaal niet zo erg gelukkig — kunnen we dan onze vogels bekijken. Een tipje dus voor eigen belang. Ook in het belang van de vogels heb ik er nog een in petto. Vogels worden ook wel zonnekinderen genoemd. Hun verblijf moet dan ook zodanig zijn gebouwd dat de zon daarin de ultra violette stralen kan laten spelen. Ideaal zou het zijn als ook uw volière op het zuiden (dat is met de achterkant naar het noorden) wordt gebouwd. Dat dit evenwel niet altijd mogelijk is, is te begrijpen. Kien op uw gemak eens uit welke plaats in uw tuin het meest ideaal is; welke plaats het meest beide tips benadert. Als u zover bent, zet het bouwwerk dan eens uit, markeer de plaats en bekijkt het van alle kanten. Bent u het er over eens, rust dan alvast maar flink uit, want in het volgende hoofdstuk gaan we bouwen. Tijdens die rust kunt u toch wel iets doen en wel het gereedschap eens bekijken. Hamer en nijptang in orde? Zaag gezet en bijtel scherp? Gebruik makend van goed gereedschap werkt prettig. Rest mij nog aan het slot van deze inleiding mijn vriend Joh. S. Teuns te bedanken voor zijn technische adviezen. Door zijn medewerking ben ik in staat aan u deze materie over te brengen.

DE VINK

Ussel

Een van de meest populaire vogels in Nederland is ongetwijfeld de vink.

Zijn zang bestaat uit een melodieuze heldere slag, en ook met zijn verenpak doet hij voor veel vogels niet onder. Daardoor is de vink in kooi en volière een veel voorkomende verschijning. Het meest ziet men de vink in Limburg en Brabant waar dan ook de meeste vinkenliefhebbers wonen.

In Limburg wordt de vink gehouden voor de wedstrijd, waarbij ze dan in een bepaald tijdsbestek zoveel mogelijk slagen moeten maken.

Hierbij gebruikt men een vink met een korte snelle slag zodat ze weinig zuurstof en energie verspillen, wat bij een lange slag wel het geval is.

De meeste brabanters houden de vink echter voor mooie lange zware zang, maar **deze** vinken zijn aan het uitsterven. De in vroeger dagen bekendst staande vink onder de vinken, de zogenaamde bejoewer, is geheel uitgestorven. Dat was een vink met een slag die er letterlijk en figuurlijk uitgeperst werd.

Het heeft veel voordelen als je eigen kweek vinken in je bezit hebt, daar deze brutaler en dus ook minder schuw is.

Wat natuurlijk zijn zang ten goede komt, daar de slag dan minder afgebroken wordt.

De vink eet normaal een goed zaadmengsel, maar in de kweekperiode wordt dat anders, daar hij dan uitsluitend insecten aan de jongen voert.

Er zijn wel uitzonderingen, maar ik zelf heb het bij mijn vinken nog nooit gezien zelfs een universeel mengsel is onvoldoende. Jarenlang heb ik zelfs met een verrekijker, in de volière zitten loeren, maar altijd gaf hij de jonge vogels de door mij verstrekte miereneieren en meelwormen, hoewel er alle soorten groenvoer en andere in- en uitheemse verse zaden in de volière groeiden.

Natuurlijk ving hij wel de nodige insecten die onder en op het groen huisden, waarbij dan ook weer bepaalde insecten niet aangeroerd werden zoals bijv. de zwarte bladluis. Mijn ervaring met het voeren van miereneieren en meelwormen is goed te noemen. Om maar een voorbeeld aan te halen, in 1967 kweekte ik van een pop 10 jonge vinken.

In het midden van april begin die pop-vink haar nest te bouwen. Mijn vinken maakten hun nesten in nestkorfjes, struiken en samengevlochten bundels heide. Zodra het nest gereed is ligt 's morgens daarop, meestal het eerste eitje daarin.

Het eitje is meestal van blauw wit tot donker groen en met rose, zwarte stipjes of vlekken.

Zodra het eerste eitje gelegd is vang ik de man vink uit. Door dat hij nogal fel is, valt hij de pop lastig op het nest en zou hij de zaak misschien verstoren. Het eerste broedsel bedraagt meestal vier eitjes, die na ± 13 dg. uit komen.

De miereneieren begin ik te verstrekken bij het 1e ei en geleidelijk voer ik het op tot een kwantum van 2 liter miereneieren per week en 1 ons meelwormen. Als het weer goed is en de pop voert volop, dan vliegen de jongen binnen veertien dagen uit.

Zodra de jongen uitvliegen begint de pop met haar tweede nest. Nu zet ik de manvink ook weer bij de pop en vang hem, nadat het eerste ei is gelegd weer uit.

Intussen voert de pop de jonge vinken normaal door, het broedproces 'n paar maal per uur onderbrekend, maar dat schaadt in het geheel niet.

Al vlug zijn de jongen zelfstandig en vliegen al pikkend naar iedere insect en miereneitjes.

Het tweede legsel bedroeg zes eitjes en kwam voorspoedig uit.

Dit maal werden het zelfs zes jongen en alle kwamen tegelijk uit met nog geen onderling verschil van 6 uur.

Nu kreeg de pop hulp van de 4 jonge vogels van het eerste nest, die volop meevoerden. Dit maal vlogen de jongen na 16 dagen uit maar ze waren dan ook al voorzien van flinke staarten en sterke vleugels.

Deze jonge vogels aten zelf binnen een paar dagen, hoewel ze nog bedelde om voedsel bij pop en jongen uit het eerste nest.

Met het derde legsel had ik minder geluk. Vlak voordat de vijf eitjes uit moesten komen, pikte een putter de eitjes stuk.

vervolg op pagina 459

De

"REVOLTE"

OOK IN HET VOGELLEVEN

Spreeuwen gaan het anders doen

Van huisuit is de familie *Sturnus vulgaris*, gewoon huis tuin of keuken hollenbewoner. Spreeuwen zijn al „onder de pannen” en maken daarvan gebruik, zodra er één scheefgezakte dakpan een behoorlijke nestingang opent, boven een beschoten dak. Nestkastjes en boomholten worden eveneens goedgekeurd als toevluchtsoord tot uitbreiding van de voortvarende familie Spreeuw. Maar in Ruinen (Dr) gaan die gezellige vogels, die imponerende imitators, het anders aanpakken. In een donker dichtbegroeid sparrebos zitten veel houtduiven-nesten. Zeker vijf van die nesten zijn door spreeuwen gebruikt als fundament voor hun „kraamkamer”. Boven op het losse sprokkelwerk van de duiven sleepten spreeuwen

allerlei stro en hooihalmen bij elkaar. Slordig als zij van aard zijn valt die rommel boven op het takkenbouwsel van de duiven onmiddellijk op. In één van de nesten lag zelfs één blauw ei. Zonder twijfel een product van een spreeuw. Hier is sprake van „kolonie vorming” door spreeuwen in de open lucht.

J.A. Verwey

Kieviten in Hoenderharem

In het Arienveld bij Ad Hardon, in de buurt van Dedemsvaart, is iets aardigs te zien op het gebied van vogelliefhebberij. Hardon staat in het telefoonboek ingeschreven onder Ommen, met als netnummer dat van Oud Avereest. Waarmee voorzichtig wil zijn gezegd, als u lust krijgt om te gaan kijken, al bent ingelicht, waar u NIET moet zijn. Waar dan wel, dat ontdekt u wel bij veel dwaas gezwaai met armen, handen en vingers van gediensstige „wegwijzers”. Een ernstig zoekend mens vindt tenslotte ook het landelijk huisje van Ad. Hij woont er prachtig; vrank en fris en vrij. Met in en om de woning een vogelleven om jaloers te maken.

Naast allerlei siervogels tippelen er ook Scholeksters en Kieviten rond!

Een broedje van een familie Ddeltuit (*Vanellus vanellus*) dat door landarbeid verloren zou gaan, bracht Ad over in een broedmachientje. Toen de kuikens zich voorspoedig aandienden was het aanslepen van regenwormen bijna niet te doen. Maar de vierling groeide zó uit hun stappertjes dat zij thans worden gevoed met biefstuk van de haas. Met gevolg dat zij rondstappen in een hoenderharem om gezien te worden. Zij hippen zo hups temidden van de overige haremdames, dat een krielhaan telkens probeert aan te pappen met die vier verleidelijke hipy's

niet BLAUW-BLAUW laten

door W. D. H. Spijker.

Ditmaal gaan we de blauwe kanarie eens onder de loupe nemen, en eens bezien welke overeenkomsten er bestaan tussen deze en de Goudgroene welke we de vorige keer hebben besproken.

Evenals dit bij de groene het geval was, moest ook de blauwe kanarie het lange tijd afleggen tegen de oranje-rood factorigen. Ook de blauwe behoort tot de zogenaamde donkere kleuren en viel dientengevolge eveneens in ongenade. Hoe gek het ook moge klinken, de prijs welke de opkoper voor een bepaalde kleur betaalt is een vrij goede graadmeter hoe het er met die kleur voorstaat.

Als we dan tot voor zo'n jaar of vijf in advertenties van div. opkopers konden lezen dat zij voor deze donkere kleuren pak weg f6.— per man gaven, dan weet u wel hoe droevig het er met deze kleuren voorstond.

Gelukkig maar dat we het dieptepunt achter de rug hebben, en er weer sprake is van enige opgang. Mede dank zij het feit dat zich enige mutaties hebben voorgedaan mag de blauwe zich evenals de groene weer in een grotere belangstelling verheugen.

Dat dit inderdaad zo is kunnen we op de verschillende tentoonstellingen vaststellen. Het mag dan waar zijn dat er nog wel het een en ander gebeuren moet voor zij weer op het niveau van weleer zijn, het is evenzeer waar dat er momenteel al weer knappe exemplaren gefokt worden. Vreemd dat sommige liefhebbers nogal eens laatdunkend over deze kleuren denken, alsof ze minderwaardig zouden zijn. Niets is minder waar, ik zou zelfs willen beweren dat we ze juist hard nodig hebben.

Niet alleen dat deze kleuren op zich zelf mooi kunnen zijn, maar voor het fokken van nieuwere kleuren zijn ze onmisbaar.

Hoe ontstaat nu een blauwe kanarie? Van het artikel over de goudgroene kanarie zult u zich nog herinneren dat er sprake was van pigment (melanine) en de gele vetkleurstof.

Welnu, de blauwe kanarie is in principe een groene, maar dan zonder vetkleurstof. Met andere woorden, op de plaatsen waar de groene geel laat zien, is de blauwe kleurloos wit. Dit verschijnsel werd verkregen door het infokken van de dominant witfactor.

Wat deze dominant witfactor doet vereist misschien wel even nadere uitleg. De dom.witfactor oefent een kleurbelettende werking uit. Let wel, alleen met betrekking tot de vetkleurstof (carotinoïde). Het pigment (melanine) wordt door de

dom.witfactor ongemoeid gelaten. Het is dezelfde factor welke van een witte vogel een gele maakt.

Om blauwe kanaries te fokken is het noodzakelijk dat men de erfelijke gedragingen van de dom.witfactor kent. Uit de benaming van deze factor kunnen we al afleiden dat we te maken hebben met een dominante, dit wil zeggen overheersende factor.

Het doet misschien een beetje eigenaardig aan, maar er bestaan geen fokzuivere (homozygote) dominant witte kanaries. Ook al paren we twee van deze witten aan elkaar, bij de jongen zullen steeds weer gele voorkomen.

Indien zowel man als pop de dom.witfactor aan een kiemcel afgeven, oefent dit een dodelijke, in ieder geval sterk remmende afwerking uit op de ontwikkeling van het embryo.

Het is dus een vast gegeven dat een dom.witte kanarie naast de aanleg voor kleurbeletting ook de aanleg voor het niet beletten van de vetkleurstof bezit.

De blauwe kanarie is in bezit van precies dezelfde dom.witfactor als hierboven omschreven. Dit houdt in dat een blauwe ook niet blauwe jongen kon geven. Gewoonlijk zijn dit vogels met een gele vetstofkleur.

U kunt zich echter voorstellen dat de dom.witfactor niet een gele maar een oranje-rode vetstofkleur onderdrukt. In dat geval kan een blauwe, naast blauw, ook jongen geven met een oranje-rode bijkleur. Het infokken van or. rood dienen we echter zoveel mogelijk te vermijden. Tot zover iets over de bijkleur van de blauwe kanarie, echter nog niet alles.

De totaalkleur van de blauwe kanarie wordt gevormd door een combinatie van het donkere pigment en de vetstofkleur belettende dominant witfactor.

Over het algemeen is het zo dat gepigmenteerden met deze dom.witfactor zilver vogels genoemd worden, echter met één uitzondering n.l. de groene welke de dom.witfactor bezit. Doorgeredeneerd in de lijn van de andere zilver vogels, als zilver-agaat, zilver-bruin, zou deze vogel eigenlijk zilver-groen moeten heten. Om de een of andere reden heeft men dit niet gedaan, maar deze kleur blauw genoemd.

Hiermee zijn we er nog niet, in de praktijk hebben we te maken met wel drie variaties. Hierbij zijn dan de nieuwere nog niet eens inbegrepen.

U zult zich nog herinneren dat er bij de goudgroene sprake is van de zogenaamde citroenfactor of blauwstructuur. Deze factor speelt bij de

blauwe kanaries eveneens een enorm belangrijke rol.

Ter onderscheiding van een tweede soort blauwstructuur, waarover later meer, noemen we de factor waarvan hier sprake is: de klassieke blauwstructuur.

Deze klassieke blauwstructuur heeft een tweeledige werking. Enerzijds wordt door een gewijzigde structuur in de contourveertjes het geel dusdanig beïnvloed dat dit geel een groenovergoten tint krijgt.

Anderzijds heeft deze factor, al naar gelang zijn graduele aanwezigheid, een min of meer bruin verdringend vermogen. Deze klassieke blauwfactor kan immers in verschillende sterktegraden voorkomen.

Liefhebbers welke groene en blauwe kanaries bezitten kunnen waarnemen dat zich in de bevedering van deze dieren ná de jeugdruï aanmerkelijk minder bruin bevindt dan vóór deze ruï het geval was. Hieruit blijkt dat e.e.a. berust op een hormonale werking welke met het volwassen worden optreedt.

Het eigenaardige is dat voor dit verdrongen bruin phaeomelanine (feo-), een veel meer donker melanine in de plaats komt. Microscopisch onderzoek bracht aan het licht dat de klassieke blauwstructuur in staat is om bruin feomelanine om te zetten in zwartmelanine.

Al naar gelang een vogel een hogere graad van de blauwfactor bezit zal hij minder bruin en daarvoor in de plaats meer zwart tonen. Let wel, dit zwart staat volkomen los van het zwart in de streepjes en de grote pennen.

Het zwart verkregen tengevolge van de werking van de blauwstructuur bevindt zich immers — tussen — de streepjes alsmede in meer of mindere mate in de rest van de contourveertjes.

Ik schreef al, we onderscheiden drie soorten klassieke blauwe kanaries, te weten de Grauwblauwe; de Lei-blauwe en de Staalblauwe.

GRAUWBLAUW: is niet in het bezit van enige blauwstructuur, en zal dien ten gevolge steeds een vrij grote concentratie van bruin feomelanine bezitten.

Een leek op kanarie gebied zal een dergelijk exemplaar dan ook al gauw als mus betitelen. Het is géén tentoonstelling vogel. Ook is deze kleur niet geschikt voor het fokken van goed lei- en staalblauw. In bepaalde gevallen kan het wel een goede vogel zijn voor het fokken van een andere kleur, maar dat is hier niet aan de orde.

LEIBLAUW: is wél een gevraagde tentoonstellingskleur. Moet een bepaalde graad van de blauwfactor bezitten. Deze graad duiden we gemakshalve wel aan met de z.g. enkele blauwfactor.

Aangezien de blauwfactor hier niet op zijn sterkst aanwezig is zal een leiblauwe nog iets aan bruin laten zien. Dit is bij de leiblauwe dan ook toegestaan, maar liefst zo weinig mogelijk.

Een matige intensiefactor zal de vogel ten goede komen aangezien hierdoor het bruin-bezit eveneens zal verminderen.

STAALBLAUW: heden ten dage een fel begeerde kleur. Een goed exemplaar is in het bezit van een zo hoog mogelijke graad van de blauwstructuur, ook wel de dubbele blauwfactor genaamd.

Tesamen met de volle intensiefactor zal deze kleur zich op zijn best kunnen uiten. Een goede staalblauwe zal in ALLE contourveertjes als het ware zwartachtig blauw dienen te zijn.

Het behoeft eigenlijk geen betoog, maar voor de zekerheid wil ik toch maar weer eens benadrukken dat de rugstreepjes zo fijn mogelijk moeten zijn, dat zich ook in de flanken streepjes moeten bevinden. Dat deze streepjes, evenals bij de goudgroene, zo diep zwart mogelijk moeten zijn. Dit geldt eveneens voor de vleugel- en staartpennen.

Nu ik het toch over zwart heb, ook de snavel; pootjes en nagels dienen zo donker mogelijk, liefst „natuurlijk“ zwart te zijn.

Dat ik natuurlijk tussen aanhalingstekens plaatste vindt zijn oorzaak in het feit dat ik ze tijdens een keuring ook wel een „onnatuurlijk“ zwart ben tegen gekomen.

Men mag een vogel desnoods poetsen tot hij glimt als een spiegel, maar ver-lakkerij- is uit den boze.

Wanneer een dergelijke gelakte of geverfde vogel wordt gesnapt zal de betrokken keurmeester voor zover aanwezig, zijn collega's erbij roepen alsmede het tentoonstellingsbestuur. Zij allen zullen zich van de knoeierij overtuigen.

Het wordt dan wel een pijnlijk geval, maar de keurmeester is verplicht zo'n vogel te diskwalificeren en hiervan onmiddellijk melding te maken aan het bondsbestuur.

Wanneer de liefhebber-schilder door het bondsbestuur ter verantwoording wordt geroepen, blijkt nogal eens dat het betreffende vogeltje direct na de tentoonstelling blijkt overleden te zijn, en het bijbehorende keurbriefje — ook al is dit nimmer geschreven — door betrokken liefhebber is verbrand.

Ik haal hier één concreet voorbeeld aan, doch froudeleuze handelingen komen jammer genoeg vaker voor.

Bondsbestuurders zijn heel vredelievende mensen, maar dergelijke geintjes nemen ze beslist niet. Het gevolg voor de betrokken liefhebber is dan letterlijk en figuurlijk; inpakken en wegwezen, d.w.z. voor enige jaren van inzending op een tentoonstelling uitgesloten.

Zo ziet u maar weer dat een fout wit nageltje minder pijn doet dan een fout zwart nageltje.

Na dit toch niet onbelangrijke zijsprongetje wil ik u van de Staal- en Leiblauwe graag even de standaard eisen geven.

STAALBLAUW: de staalblauwe moet een maximaal pigment bezitten, bij minimale, fijne korte streepjes. Een goede egale kleurverdeling over het gehele lichaam, ook het onderlichaam.

De vleugel- en staartpennen glanzend diep zwart. De dubbele blauwfactor bezitten. Contourveren zwartachtig, als het ware donker inktblauw. Mooie strakke bevedering door normale intensiefactor. Snavel, pootjes en nagels zo donker mogelijk, a.h.w. zwart.

Veel voorkomende fouten zijn:

Streepjes te lang of te breed; rug en borst te bruin; onderlichaam te licht van kleur ten opzichte van de borstkleur; lichte dijen en flanken; teveel aanslag in de vleugel- en staartpennen, soms zelfs in de schouders; te lichte of bonte pootjes en nagels.

LEIBLAUW; wordt op een tentoonstelling ingeschreven onder de benaming „blauw“.

De streping van deze vogel — mag — iets minder fijn zijn dan bij staalblauw, echter hoe fijner hoe beter. Door bezit van z.g. enkele blauwfactor is —iets— bruin in borst en rug toegestaan, echter hoe minder hoe beter. De kleurverdeling over het gehele lichaam egaal, ook het onderlichaam.

Vleugel- en staartpennen moeten donker van kleur zijn, evenals de snavel, pootjes en nagels. Overige bevedering leiblauw grijsblauw). Matige intensiefactor.

De meest voorkomende fouten zijn:

streepjes te grof; rug en borst veel te bruin; onderlichaam te licht (lichte broek); lichte dijen en flanken; teveel aanslag in vleugels en schouders; te lichte pootjes en of witte nagels; ruige bevedering door zware schimmelfactor.

Elke fokker van blauwe kanaries zou ik met klem willen aanraden: — leer deze eisen uit het hoofd —, zo zelfs dat u ze zonder meer op kunt dreunen wanneer men er u 's nachts om zou vragen. U zult misschien zeggen, al die eisen zijn prachtig, maar hoe fok ik nu zulke vogels. Ik wil trachten u enkele wegen te wijzen.

Aangenomen dat u geen blauw of goudgroen bezit zult u eerst goed basis materiaal moeten aanschaffen. Hierbij zou ik u willen aanraden; let meer op de kwaliteit van de vogel dan op de prijs! Persoonlijk ga ik ervan uit dat men meer heeft aan één werkelijk goede vogel, welke desnoods het dubbele kost, dan aan meerdere exemplaren welke men ergens voor een prikje op de kop tikt, maar kwalitatief nogal te wensen over laten.

Ook zult u voor het verkrijgen van goede vogels wat moeite moeten doen. Ze worden u echt niet op een presenteerblaadjes aangeboden. Laat dit echter geen reden zijn om het er dan maar bij te laten zitten!

Nu een aantal combinaties waaruit goede Staal- danwel Leiblauwe te fokken zijn.

STAALBLAUW: Staalblauw x Groen, of omgekeerd.

De staalblauwe graag als eerder omschreven. De hoedanigheden van de te gebruiken groene zullen we nog even nader bezien. We stellen dat we Staalblauw willen fokken. U weet toch dat we een combinatie samenstellen met het doel één kleur goed te fokken!

Staalblauw houdt, in een vogel met de normale intensiefactor. Om bij de jongen de kans op intensief zo groot mogelijk te doen zijn, zoeken we bij de intensieve blauwe een groene partner welke z.g. half intensief is. -Beslist géén zwaar schimmelvogel gebruiken.

Wanneer we bij de groene de keus hebben uit meerdere half intensieven, zullen we de groene welke het minste geel bezit uitkiezen.

We verminderen hierdoor de kans dat de jongen een te zware, foutieve aanslag in de vleugelpennen krijgen.

Een ander, eveneens zeer belangrijk punt is dat we de blauwfactor in de jongen zo hoog mogelijk dienen op te voeren. Het is dus zaak dat niet alleen de oude staalblauwe al een zo hoog mogelijke graad van deze factor bezit, ook de groene partner zal deze factor al moeten bezitten.

Boven omschreven paring biedt niet alleen de best denkbare kansen op goed staalblauw, u kunt er eveneens redelijke goudgroene uit verwachten. Dit zijn dus de vogels met de volle intensiefactor en de dubbele blauwfactor.

Natuurlijk komen er ook weer half intensieven tevoorschijn.

Zelf géén uitgesproken tentoonstellings vogels zijnde, kunnen zij toch waardevol fokmateriaal

Wissel

De

vormen voor een volgend seizoen. De kans dat er redelijk leiblaauw uit deze combinatie valt is niet uitgesloten.

De paring Leiblaauw (enkele blauwfactor) x Goudgroen met slappe geefactor geeft in principe dezelfde resultaten als voorgaande combinatie. N.B. de goudgroene is dus geen beste als goudgroen.

LEIBLAUW: Leiblaauw x Groen.

Beide vogels in het bezit van de enkele blauwfactor. Om de z.g. aanslag in de vleugels van de jongen weer zo veel mogelijk te beperken, dient de oude groene, een zo slap mogelijk geel te laten zien. Aangezien leiblaauw slechts een minimum aan bruin mag vertonen, spreekt het natuurlijk van zelf dat onze ouderdieren zo weinig mogelijk van dit bruin mogen bezitten. Denk erom, dit bruin zal eerder vermeerderen dan verminderen.

Ook deze combinatie zal naast goede tentoonstellings vogels weer minder goede t.t. exemplaren opleveren. Dit wil echter niet altijd zeggen dat u ze niet in zou moeten sturen. Wanneer u er zelf al goed in thuis bent is het niet noodzakelijk, maar wanneer dit nog niet het geval is, kan het keurbriefje, ook al heeft de vogel maar weinig punten, voor u waardevolle gegevens bevatten. Verzoek aan — alle — keurmeesters: omschrijf de vogels zoveel mogelijk. Aan een kale puntenlijst heeft een inzender totaal niets. De fokker, vooral een beginnende, zit gewoon om uw aanwijzingen te springen. Hij heeft er zelfs recht op.

Leiblaauw x Staalblauw of omgekeerd, is een paring welke wel mogelijk is mits u maar voor lief neemt dat er een aantal jongen kunnen afsterven tengevolge van het tweemaal samenkomen van de dominant witfactor. Bovendien moet u er rekening mee houden dat beiden niet vol intensief mogen zijn.

De combinatie van exemplaren welke beide de dom.witfactor bezitten en bovendien nog de intensiefactor heeft bijzonder weinig kans van slagen.

Over het algemeen is het beter dat een beginner paringen van vogels welke beide dom.witfactor bezitten maar overlaat aan fokkers welke al wat meer routine hebben opgedaan.

Staalblauw x groen zonder blauwstructuur.

Het is natuurlijk mogelijk dat u kunt beschikken over slechts één redelijke staalblauwe, en b.v. een groen popje welke géén blauwfactor bezit. Met deze vogels kunt u toch al goed van start.

Vanwege het feit dat de klassieke blauwfactor **INTERMEDIAR** vererft, zullen de jongen uit genoemde combinatie voor wat betreft de blauwstructuur, het midden houden tussen beide ouders. Voorbeeld: vader dubbele blauwfactor,

moeder bezit géén blauwfactor, de jongen zullen nu ongeveer de enkele blauwfactor bekomen.

Blauwe jongen uit de combinatie staalblauw x gewoon groen zullen dus leiblaauw worden. De groene jongen krijgen ook de enkele blauwfactor en vormen hierdoor weer goed fokmateriaal, zijn echter als tentoonstellings vogels minder geschikt.

Het seizoen hierop kunt u deze jongen weer aan de staalblauwe terugparen, en bent u alweer een stap verder in de goede richting.

Tenslotte wil ik u er op wijzen dat we wel steeds spreken van dubbele geefactor en dubbele blauwstructuur, in feite zijn maar aanduidingen voor een bepaald graad van zo'n factor.

In de praktijk komt het erop neer dat er meerdere verschijnings vormen van eenzelfde factor zijn, b.v. zeer licht geel; licht geel; middelmatig geel; boven middelmatig geel; hooggeel enz. enz.. Dit zelfde geldt ook voor de klassieke blauwstructuur.

Dit houdt in dat de fokker moet leren zien met welke graad van de bepaalde factor hij te doen heeft. Niet direct gemakkelijk, maar daardoor des te interessanter.

U zult uit deze gehele beschrijving al wel begrepen hebben dat het fokken van goede blauwe kanaries wel de nodige inspanning kost. Wanneer u echter eenmaal goede exemplaren hebt weten te fokken zal uw voldoening er des te groter door worden. Ik houd u er aan dat u uw liefhebberij wáár maakt.

Tot besluit nog een welgemeende raad: leer deze en de andere klassieke kleuren goed begrijpen, u zult er, als we in de toekomst de nieuwere kleuren gaan behandelen, veel profijt van hebben.

Als toegift vindt u op de omslag nog een afbeelding van een Blauw Opaal. Welk een contrast vormt deze vogel met de bij dit artikel afgebeelde Staalblauwe. Hoe dit enorme verschil tot stand komt zullen we in de toekomst zeker nog behandelen.

Rest mij nog u een zeer succesvol tentoonstellings seizoen toe te wensen. Maak van de gelegenheid gebruik om niet alleen uw eigen vogels, maar ook alle andere kleuren goed te bestuderen.

Wissel

De

de visdief, een gracieuze verschijning

M. de Jong

Het is ontegenzegglijk een feit, dat een vogel zich nu eenmaal niet houdt aan hetgeen de boekjes voorschrijven. Met de visdieven is het namelijk zo, dat ze doorgaans in kolonies nestelen, vaak in gezelschap van andere sterns, plevieren en kokmeeuwen. Toch komen ook wel alleen liggende nesten voor, nu eens op spuitvelden, zandplaten en -banken, schorren en kwelders, dan weer op drassige weilanden met laag gras of andere kale terreinen. Maar een niet alledaagse plaats bevond zich de afgelopen zomer in de Noordoostpolder, namelijk een tarweveld met een paar dm hoog gras, waar Jacobus een kuiltje in de bodem heeft gekrabbd en er drie eieren in heeft gedeponeed.

Hoewel het aantal visdiefjes in ons land sterk achteruit gaat, vermoed ik toch dat de meesten uwer deze mooie stern wel zullen kennen. Zeer zeker geldt dit voor de „broeders in Petrus“ die 's zomers, gewapend met werphengel of japanner verpozing zoeken aan de waterkant. Waarschijnlijk is het deze vissers wel eens overkomen, dat terwijl hun dobber roerloos lag, zonder het minste of geringste spoor van hobbel of stootje, er plotseling een visdief op het toneel verscheen, die even een rappe duik nam om even later de hoogte in te gaan met een glinsterend waterbewonertje in de rood met zwarte snavel. Een echter sportvisser gunt een „collega“ zijn buit en kan alleen maar denken: „Aha, er zit dus toch vis, maar Jacobus weet ze beter te vangen dan ik!“

Maar ook tijdens wandel- of fietstochten kan men nog wel eens een visdief zien, die zich op ranke wieken voortbeweegt boven het watervlak. Van onder het zwarte „petje“ wijst de sned loodrecht naar beneden en de felle ogen houden alles, wat zich op of in het water beweegt, scherp in de gaten. Heeft de vogel iets van zijn gading in het vizier, dan blijft hij, met snel op en neer slaande vleugels even op een denkbeeldig punt in de lucht stilstaan. Evenals de torenvalk wiekelt hij en „bidt dan voor het eten“. Plotseling schiet hij als een kei naar beneden en in de meeste gevallen heeft hij „beet“. Echt duiken doet hij uiterst zelden; meestal gaat alleen de kop maar onder water, want bij voorkeur worden hoog zwemmende waterdierdjes gegrepen of wezentjes, die door enig ongeval aan de oppervlakte drijven.

Visdieven zijn niet schuw en kunnen zelfs brutaal zijn. Op een gegeven moment stond ik ergens in noordelijk Friesland te vissen in een oude vaart. Geregeld wiekte een visdief boven het water, achtervolgd door een luid schreeuwend jong. De oude vogel zag blijkbaar geen kans een prooi te verschalken, althans ik zag hem niet één keer een duik nemen.

Op een gegeven moment ving ik een visje, dat me zeer geschikt leek om er mee te snoeken. Ik legde het voortje achter me neer in het gras en deed een nieuwe pluim aan de haak, alvorens mijn andere spullen in orde te maken. Het snoeken was evenwel niet meer nodig, want terwijl ik met volle aandacht het aas bevestigde, hoorde ik achter me wat gefladder. Ik keek om en... jawel hoor! Het visje was vertrokken; de oude visdief had het netjes opgepikt en vertrok met een juichend „pierra“, dat ik maar heb vertaald als „dank je wel!“

Een compleet legsel bestaat meestal uit drie eieren; de kleur van de schalen is zéér variabel, van grijsachtig, zandkleurig tot koffiebruin, soms licht groenachtig. Hierover staan askleurige onder-vlekken, die grotendeels bedekt worden door grote en kleine donkerbruine en zwarte vlekken, die nu eens over de gehele schaal verspreid staan, dan weer het dichtst bijeen aan de stompe pool waar ze een krans vormen. Ook fraaie pastelblauwe exemplaren komen voor. Beide ouders broeden beurtelings maar het vrouwtje zit het meest op de eieren. Een dag of twee drie na de geboorte - het broeden duurt circa drie weken - verlaten de jongen het nest scharrelen dan wat rond in de omgeving, waar ze door de oude vogels van eterij worden voorzien. Na een maand kunnen ze vliegen maar ook dan blijven ze nog enige tijd onder de hoede van vader en moeder.

In begin van juli zakken de visdiefjes af naar zuidelijker oorden, maar omstreeks april keren ze terug. Laten we hopen dat we ze het volgend jaar in grotere aantallen kunnen begroeten.

MIJN KWEK MET..

BLAUW FAZANTJES

Ja, inderdaad, de blauwfazantjes; kleine, leuke en goedkope vogeltjes uit Afrika. Een bewoner van het steppengebied met bosjes en water in hun omgeving. Niet zo gemakkelijk om in een kooi een dergelijk leefmilieu te scheppen. Gelukkig had ik een buitenvolière met een stukje zand, grote ondiepe bak water en wat struiken. Zodra het voorjaar werd gingen de vogels naar buiten. Niet alleen de blauwfazantjes maar ook nog een 12 tal andere koppels. Na ongeveer een maand hing ik een aantal nestkastjes op van diverse formaten en grootten, op verschillende hoogten. Alles werd geïnspecteerd en enkele in gebruik genomen als slaapnest. En ik maar controleren of er misschien eieren kwamen. In een half opengesneden conservenblikje huisden pa en ma

blauwfazant. Weliswaar zeer bedrijvig en rumoerig, maar geen eieren. Van mijn broer, die op een nertsfarm werkt, kreeg ik maden van een dag oud. Deze gooide ik in een blik met zemelen en na twee dagen waren ze schoon, ook van binnen. Naast alle soorten groenvoer, meelwormen, waterluis en zaad, kregen ze nu allemaal ook maden. Het schijnt een bijzondere lekkernij te zijn, want allemaal waren ze er gek op. Na ongeveer een week begon de blauwfazant pop met leggen van in totaal 4 eieren. Elke dag controleerde ik het nest en na elf dagen lagen er drie jongen. Nu kan je 's morgens voor je weggaat wel levend voer verstrekken en als je 's avonds thuis komt ook, maar daar tussen is een te grote ruimte. Gelukkig heeft mijn vrouw ook veel interesse voor de vogels, dus kwamen zij niets te kort. Na het om de drie uur voeden van de baby, werden de vogels verzorgd. Het meest werden de maden en daarna de meelwormen genomen. Na veertien dagen kwamen de jongen te voorschijn. Intussen had ik ze geringd. Na ongeveer vier weken levend voer te hebben verstrekt, konden we het wat rustiger aan doen. De jongen werden zelfstandig en gingen over op hoofdzakelijk zaad. Het bleek een man en twee poppen te zijn. Om ze goed op kleur te krijgen is wel veel warmte nodig. Het is bijzonder leuk om in datzelfde jaar met zo'n vogeltje 88+ op een tentoonstelling te krijgen. Ik heb er veel werk maar ook veel plezier aan gehad.

DE AFRIKAANSE STRUISVOGEL

door A. J. Zwinenbergh

Het voeren van een struisvogelpolitiek wil zeggen: het niet willen zien van gevaren of wantoestanden. Dit spreekwoord vindt zijn oorsprong bij het bakerpraatje, dat struisvogels bij de nadering van gevaar hun kop in het zand steken. Dit fabeltje is al zeer oud, in de Romeinse tijd schijnt deze reeds in omloop gebracht te zijn.

Waarschijnlijk is het ontstaan van dit praatje te verklaren door het feit, dat struisvogels, wanneer hard lopen of flink trappen niet meer helpt, zich plat op de grond drukken om een achtervolger te misleiden. De lange nek wordt daarbij eveneens op de grond gedrukt. Een andere verklaring voor dit fabeltje is, dat het mannetje tijdens het nachtelijke broeden de nek en kop op de grond legt, teneinde bij eventuele vijanden minder in het oog te lopen. Hoe dan ook, feit is, dat dit reeds eeuwen oude spreekwoord niet op waarheid berust. Het zal de struisvogel trouwens een zorg zijn. Algemeen wordt aangenomen dat het intelligentiequotiënt van de dieren zeer laag is. In vergelijking met andere dieren, zoals olifant of aap, is dat ook zo. Zelfs na jaren in gevangenschap te hebben verkeerdt, is hij nog niet in staat zijn vaste oppasser te herkennen. Deze moet daarom altijd zeer omzichtig te werk gaan, want struisvogels zijn zeer humeurige dieren, die met hun sterke poten zeer hard en trefzeker kunnen trappen. De ongelooflijk scherpe nagels aan de twee tenen zijn daarbij dodelijke wapens.

De Grote of Afrikaanse Struisvogel (*Struthio camelus*) bewoonde in vroeger jaren nagenoeg geheel Afrika. Ook gedeelten van Azië behoorden toen tot zijn verspreidingsgebied. Tegenwoordig kan men de dieren echter alleen nog maar op de open grassteppen en half-woestijnen in bepaalde gedeelten van Afrika aantreffen. In West-Afrika zijn ze voorgoed verdwenen.

Struisvogels leven gewoonlijk in groepsverband en voeden zich met planten, bessen, zaden, vruchten e.d. Ook worden wel kleine dieren, zoals slangen, ratten en muizen gevangen, terwijl ook insecten op het menu staan. Wat het voedsel van deze grootste nog levende loopvogel betreft, kan men de gekste voorwerpen in z'n maag aantreffen. Flessen, stukken metaal, sleutels, doppen, spelden, stenen e.d. worden zonder aarzelen ingeslikt. Ze schijnen daarbij enige voorkeur voor glimmende voorwerpen te hebben. Soms worden scherven of voorwerpen met scherpe randen naar binnengewerkt, wat maar al te vaak de dood van het gulzige dier tot gevolg heeft. Overigens hebben stenen en grint tot taak

het voedsel in de spiermaag fijn te malen. Veel andere vogels pikken daartoe eveneens regelmatig steentjes op.

Het verenkloed van lichaam en rudimentaire vleugels is bij de hennen bruinrood van kleur; bij de hanen is het lichaam zwart. De pluimen van de vleugels en staart van de mannetjes zijn wit. Vroeger waren deze veren veel gebruikte mode-artikelen, waardoor de dieren sterk vervolgd werden. Rond 1850 kwamen de eerste struisvogelfarms van de grond, waar de dieren gefokt werden en eens in het jaar van hun prachtige veren werden ontdaan. Die van vleugel en staart brachten wel f 10,— per stuk op. Na de Tweede Wereldoorlog ging het fokken van struisvogels achteruit, omdat in de mode niet zoveel belangstelling meer voor veren was. Heden ten dage zijn er nog enkele honderden, voor het merendeel kleine farms in geheel Zuid-Afrika.

Men kan dikwijls kudde antilopen en zebra's tezamen met struisvogels op de grasvlakten aantreffen. De ongeveer 2½ meter hoog en ruim honderd kilogram zwaar wordende vogels waarschuwen de zebra's en antilopen bij de nadering van gevaar. Een struisvogel heeft namelijk een uitstekend gezichtsvermogen. Op zijn beurt maken de vogels weer gebruik van de aanwezigheid van de zoogdieren, door de met de hoeven naar boven gewerkte insecten te vangen.

De lange, tweetenige poten maken het een struisvogel mogelijk om met een vaartje van 60 à 70 km/uur over de steppen te rennen, daarbij stappen nemend van wel vier meter. Struisvogels, die verwant zijn met emoe's, casuarissen, rhea's en kiwi's, zijn overigens de enige vogels met aan elke voet twee tenen.

Een struisvogelnest bestaat uit niets anders dan een ondiepe kuil in het zand, waarin door de hen 10 - 12 eieren worden gelegd, welke roomkleurig wit zijn en een gewicht van 2 kilogram kunnen hebben.

Volgens sommige ornithologen zijn struisvogels polygaam, d.w.z. dat de in die tijd zeer luidruchtige haan er meerdere hennen op na houdt (3 tot 5). Omdat, volgens dezelfde waarnemers, meerdere hennen hun eieren in één en hetzelfde nest leggen, kunnen in dat nest wel 30 eieren liggen, die afwisselend door hen en haan uitgebroed worden. De haan broedt 's nachts en de hen op de dag.

Er zijn ook vogelkundigen, die stellen, dat een haan monogaam is. Het observeren van een kudde struisvogels in de vrije natuur is niet eenvoudig. De dieren gaan vrij snel aan de haal en

waarnemingen zijn dan ook niet altijd even betrouwbaar. In gevangenschap, vooral op de struisvogelfarms, schijnen inderdaad meerdere hennen hun eieren in één nest te deponeren. Dit is echter meer een gevolg van gebrek aan ruimte.

Na ongeveer 6 weken komen de jongen uit het ei. Ze zijn dan een oentimeter of dertig hoog en kunnen reeds onmiddellijk de benen nemen, als er gevaar mocht dreigen. Ze lijken alle de eerste tijd op de volwassen hennen. Pas op latere leeftijd krijgen ze hun uiteindelijke pakje.

Aan de kleur van de naakte hals en dijen onderscheidt men verschillende lokale rassen. De Somali Struisvogel (*Struthio camelus molubdophanes*) bewoont de steppen en half-woestijnen van Kenya en Somalia, tot aan Zuid-Ethiopië. Deze ondersoort heeft een blauwe hals en ook de dijen zijn blauwgrijs van kleur.

De Soedan- of Saharastruis (*S.c.camelus*) kan men aantreffen ten zuiden van het Atlas-gebergte; van Senegal en Niger tot aan Soedan en Noordoost-Ethiopië. De kleur van de hals en dijen is bij deze dieren vleeskleurig-rood. Dat geldt ook voor de Massaistruis (*S.c.massaicus*), die bekend is van Oost-Kenya en Tanzania. Het is deze ondersoort, die men veelvuldig op foto's van de Serengeti-vlakte en het Nationale Park van Kenya ziet afgebeeld.

Als laatste ondersoort wordt de Kaapse Struisvogel (*S.c.australis*) genoemd, die men moet zoeken ten zuiden van de Zambesi en Kunenerivier. Sommigen zijn van mening dat er nog een andere geografische vorm van de struis in leven is. Deze zou te vinden zijn in Noordwest-Afrika. Bedoeld wordt de Rio de Oro Struisvogel (*S.c.spatzi*) uit het gebied van dezelfde naam. Het be-

Illustratie uit: Encyclopedie voor de Vogelliefhebber

staan van deze subspecies is gedeeltelijk gebaseerd op de vondsten van resten van eieren, maar of de dieren nog werkelijk leven valt te betwijfelen.

De Syrische Struisvogel (*S.c.syriacus*) werd in 1941, nog voordat de biologie van het dier nader bestudeerd had kunnen worden, uitgeroeid. Het dier bewoonde de woestijnen van Syrië, Palestina en aangrenzende Arabische landen.

Voor degene, die geïnteresseerd is in de systematiek der vogels, vermeld ik nog, dat struisvogels de enige nog levende leden van de orde *Struthioniformes* zijn, ondergebracht in de familie *Struthionidae*.

Gevonden fossiele delen van eieren hebben de geleerden doen veronderstellen dat er eens, in het Pliocene en Pleistocene tijdvak, acht soorten struisvogels van het geslacht *Struthio* hebben geleefd, waarvan er tot nu toe zeven zijn uitgeroeid. Al de uitgestorven soorten waren zwaarder en groter dan de nu nog levende soort. Van één soort (*S.annonicus*), zijn in Europa (Hongarije) resten van beenderen en eieren gevonden. De eischaal van deze soort had een dikte van gemiddeld 3.2 mm en een lengte, die varieerde van 18 tot 22 cm. Ter vergelijking: de eieren van de huidige struisvogels hebben een lengte van 12 - 15 cm, terwijl de schaal „maar” 1.9 mm dik is. Van nog een andere Europese soort zijn fossiele resten gevonden, enwel in Griekenland en in de Oekraïne. De wetenschappelijke naam van deze soort luidt *S.chersonensis*.

Ook China en Zuidoost-Azië hadden meer dan een miljoen jaar geleden hun eigen struisvogelsoorten.

De ontwikkelingsgeschiedenis van deze loopvogels is gedeeltelijk nog een duistere zaak. Men neemt aan dat zich uit kleine, niet-vliegende vogels uit het Eocene tijdvak (ong. 60.000.000 jaren geleden), die de steppen van Azië bevolkten, de uit het Pliocene tijdvak bekende struisvogels hebben ontwikkeld. Een puzzel blijft echter hoe verklaard moet worden, waarom de eischaal van *S.wimani* (fossiele resten gevonden in China) dan aepyornithide kenmerken vertoont. De *Aepyornis* is de grootste bekend zijnde struisvogel achtige, waarvan de laatste exemplaren bij het verschijnen der eerste mensen gestorven zijn. Deze reusachtige vogel van het eiland Madagascar, die Olifantstruis wordt genoemd, moet nog groter geweest zijn dan de bekende Moa's van Nieuw Zeeland. De Madagascarstruis haalde een gewicht van 450 kilogram en legde eieren met een inhoud van 7 - 10 liter, die door de autochtone bevolking als flessen werden gebruikt.

Ook de uitgeblazen eieren van de enig overgebleven soort worden, na te zijn beschilderd, als souvenirs aan toeristen verkocht. De mens ziet zelfs kans om van de huid van de grootste vogel nog tassen en schoenen voor de dames te maken. Ja, zelfs meubelen worden er mee bekleed. Wat zijn we toch vindingrijk!!!!

MIJN KWEK MET.

CALIFORNISCHE KUIFKWARTELS

Toen ik in het najaar van 1967 een koppel Californische kuifkwartels aanschafte, had ik niet durven dromen er zo'n goed broedresultaat mee te hebben. Toen de nachten zonder vorst bleven, begon het haantje het hennetje het hof te maken. De dwaasste buigingen en bewegingen maakte hij voor haar. Hen lief bleef er heel nuchter onder, maar moest uiteindelijk toch toegeven aan de drukdoenerij van haar man. Meer uit medelijden dan uit liefde denk ik. Een paar dagen na de paring legde ze haar eerste ei achter een grote bos heide. Ik had namelijk in de volière een hele vracht struiken dop- en struikheide geplaatst, voornamelijk in de hoeken. Van wat strootjes, takjes heide en sparrenaalden had ze een slordig nest gemaakt. Het nest lag maar twee meter van het deurtje verwijderd waardoor ik iedere dag minstens twee maal door moest. Na het tweede eitje rustte zij een dag uit om vervolgens weer twee eitjes te leggen. Toen er vijftien eitjes in het nest lagen, begon ik bang te worden dat zij niet zou gaan broeden. Het zou wel geen ramp zijn, de broedmachine stond reeds klaar, maar ik had toch liever dat ze de ei-

tjes zelf uitbroedde, daar dit veel natuurlijker is en ook zeldzamer voorkomt. Toen ik op een zondagmiddag, terug komend van een excursie, het hennetje miste... Het haantje zat op een tak boven het nest. Ik voelde me de koning te rijk toen ik haar achter de struiken op het nest zag zitten. Toen ik de takken wat opzij schoof, keek ze me angstig aan, maar bleef waar ze was. Het haantje stapte luidkeels roepend vlak achter me op en neer.

Kwam een vogel te dicht in de buurt van het nest, stootte het haantje er op af en al gauw moest de indringer afdruipten. Na 23 dagen stapten de kwartels als trotse ouders met het jonge kroost door de kooi. Net grote hommels leken het en zo vlug als water. Met veel moeite teld ik er vijftien en bij nestcontrole bleek er nog 1 ei te liggen wat onbevruucht was. Van de miereëitjes, fazantenopkvoer een tropisch zaadmengsel en heel klein gesneden sla, groeiden de jongen als kool. Daarnaast vingen ze tientallen vliegen, die zij in de lucht snaptten. Allen zijn nu volwassen en net zo mooi als de ouders. Nu ik dit schrijf, ziet het oude koppel er weer piekfijn uit en vertrouwd ik er op dat zij het weer zo goed zullen doen.

In de winter van 1967 kwam ik in het bezit van een stel Goudvinken. Ik meende dat zij in pracht conditie verkeerde. Bij de vorige eigenaar zaten ze in een buitenvolière en het kon volgens mij geen bezwaar zijn ze direct los te laten in mijn volière van 12 x 4 x 2,50 meter met zeer ruime beplanting van allerlei coniferen en struikgewas. Het ging prima. De man zong direct en beide waren onafscheidelijk. Gevoerd werd een zeer rijke zaadmengeling en diverse soorten bessen van o.a. vuurdoorn, lijsterbes, coneaster etc. Als groenvoer: Witlof en andijvie (beperkt) en verder fruit en krachtvoer. De teleurstelling volgde na enkele weken. Ik vond de pop op een ochtend dood in het nachthok. Een best begin met een begeerde vogel, de lust was al half over. Kennissen van mij zorgden voor een nieuwe pop. Men zegt wel eens, wat men ver haalt is lekker. Maar dat is spreekwoordelijk zullen we maar aannemen (dat bleek). Na voorzichtige controle van het doosje waarin zij werd gebracht, kwam daar iets uit wat meer op een raket leek dan op eerdergenoemde soort. Zonder staart — die kan groeien dacht ik — een kale schedel — zou ook wel goed komen — maar schuw! Onvoorstelbaar. Na vier weken isolatie, met opgekooide man in haar gezichtsveld geen merkbare verbetering zodat ik ten einde raad ze samen maar losliet in de buitenvolière. Ik zou wel zien wat er van terecht kwam. Het was inmiddels half maart geworden. Men zag de vogels practisch nooit. Was ik in de tuin, zaten ze in het nachthok en omgekeerd. Bij controle schoten ze als een schicht naar buiten de buitenvlucht in. Maar op zijn beloop laten, alleen het pogen is reeds schoon.

Einde 1e episode.
Eind april werd ik voor een grote verrassing geplaatst. Bij controle in de volière bleek zich in een anderhalve meter hoog conifeertje een in aanbouw zijnd nest te bevinden. Een kanariënest was het niet, dat bleek overduidelijk. En de overige wildzangbevolking, zoals sijsjes, putters, groenlingen en kneuen hadden andere nestplaatsen. Het was een raadsel. Hoewel ik er diverse uurtjes aan besteed heb, mocht het me nooit gelukken de makers te aanschouwen. Maar het

nest groeide, het was een ijl doorzichtig bouwsel van worteldraden, kleine takjes etc., dun maar stevig verankerd in een vork midden in het boompje. Na ongeveer 8 dagen het eerste ei en toen pas betrapte ik ma goudvink op het nest. Nu zou ik zo'n nest direct herkennen, maar ja ik had nog nooit goudvinken gehad, laat staan er een nest van gezien. Danig in mijn schik met het onverwachte succes, het proces verder gevolgd. Het legsel was in 5 dagen vol. Na die dagen heb ik niet meer gekeken en „rustig“ 14 dagen in spanning afgewacht. Op een morgen was het wonder een feit, vier pikzwarte jongen met platte brede bekken. Na drie tellen het nest gelaten voor wat het was en weer 7 dagen absoluut niet in de buurt geweest. Op de avond van de zevende dag vol spanning met de ringen gereed de volière in en ik kon toen 3 grote jongen met stoppels nog net ringen; het vierde jong was spoorloos. De voeding had ik tijdens de broedtijd al uitgebreid met veel onkruidzaden zoals paardebloemknoppen, extra vers muur, allerlei knoppen van planten en niet te vergeten sleutelkruid. Van al deze zaken maakte de man veel gebruik. Toen de jongen er eenmaal waren, was ik 's morgens en 's avonds op stap. Grote takken van oude pruimenbomen die stikvol bladluis zaten legde ik omgekeerd in de volière, geknipte meelwormen, langhout optokvoer met extra gekookt ei, appel, sinaasappel, extra snoepzaad en

Ussel

De

verder eerdergenoemde onkruidzaden in hele bergen en twee maal daags vers. Natuurlijk ook een uiterst rijke zaadmengeling van tientallen zaden met extra hennep en zonnepitten. De man deed praktisch alle werk en voerde de vrouw op het nest, waarna ZIJ het weer verder verdeelde aan de jongen. Vooral als ik gras gemaaid had, was de man direct op de grond om insecten uit de grond te pikken. Geen spin of mug was veilig en werd met grote behendigheid in de vlucht gesnapt. Na 13 dagen was het nest leeg en de jongen onvindbaar in het dichte struweel van vlierstruiken, wilde hop etc. Ik hoorde ze wel bedelen en man en vrouw voerden nu de hele dag. Nadat ze vliegvlug geworden waren kon ik ze eindelijk bekijken. Grijsgrauw waren ze, zonder een enkel kleurverschil. De hele zomer en verder tot diep in de herfst gezorgd voor een uiterst gesorteerde en uitgebreide voeding en na de jeugdruil had ik twee mannen en een pop op volle kleur. Toen de winter echter inviel, stierven alle jonge

vogels in een tijdsbestek van drie weken. Volgens mij toch een gebrek aan insectenvoeding tijdens de eerste levensdagen. Dit is onontbeerlijk en moet in grote hoeveelheden worden verstrekt. Waren ze bij mij niet zo ruim gehuisvest geweest, dan hadden ze al eerder de geest gegeven. In het boek „Onze Goudvink en haar Hibryden” van de heer J. Vermeulen uit België, dat ik later in handen kreeg, kwam ik veel dingen tegen, waaraan ik mijn broedgeval kon toetsen. Hij schreef dat het groot brengen van de jongen in bepaalde gevallen wel eens kon lukken, maar dat ze praktisch altijd in de winter toch stierven door gebrek aan insecten in de eerste levensweek. Precies als in mijn geval. In 1969 stierf ook de oude pop, zodat in 1969 geen herhaling van het broedgeval kon plaats vinden.

NUTTIGE WENKEN

DEEL 6

door Th. Bruynaers

Bij de kweek van vol-Duits-witten gebruiken tegenwoordig veel kwekers de ivoorfactor om de aanslag op de vleugelpennen tegen te gaan. NI. deze factor is een gedeeltelijke beletter tot de vorming van deze grondkleur. De juiste toedracht hiervan is nog onbekend terrein. Wel dat deze factor thuis hoort op het X chromosoom waardoor deze geslachtsgebonden vererft. De ivoorfactor is bij de meeste kanariekwekers algemeen bekend als vetstofvogels maar vindt momenteel grote opgang in combinatie met het pigment. In beide categorieën komt deze factor zeer goed tot zijn recht, ook in combinatie met pastel en opaal. Ook in de toekomst zullen wij veel van deze vogels op de hokken en T.T.'s tegenkomen welke in de voorste gelederen zullen mee dingen. Hieruit komen zeer fraaie tinten.

Citroen:

Velen van ons kwekers menen dat de citroen kleur op een vaste basis is gesteld, maar niets is minder waar dan dat. De mooie geel-groene kleur, zoals een halfrijpe citroen, wordt veroorzaakt uit het licht. Tussen de cellen in de bevedering bij citroen vogels, liggen zeer fijne kanaaltjes welke de eigenschap hebben uit het licht de blauwe stralen uit te zeven en met de grondkleur terug te kaatsen naar onze ogen. Geel met blauw geeft deze zeer mooie kleur. Jammer dat deze categorie vogels op de achtergrond is geraakt; ik ben er van overtuigd dat

men vooral bij de vetstofvogels, hieruit kan aflezen of deze de juiste blauwfactor hebben. Van hieruit kan men deze overhevelen op de hoofdkleur van de gepigmenteerde. Groen. In de eerste generatie zal men veel bonte vogels krijgen, maar na enkele generaties zal men in samenwerking met de intensiefactor weer de mooie **mosgroene vogels** kunnen kweken. Hier moeten wij toch naar toe om de vogels per klas te verbeteren wat de meeste voldoening geeft. De citroenfactor vererft afhankelijk en komt in div. graden voor. Deze factor komt ook intermediair het midden houdend voor. Hierdoor kan het voorkomen dat kwekers uit b.v. twee gewone gele vogels, citroen vogels kweekt. Dit kan, indien de citroenfactor latent aanwezig is. Door samenvallend bij bevruchting treedt deze dan op de voorgrond. Om de mooiste citroen vogels te kweken gebruikt men in de regel intensief x half intensief. Wel er op toezien dat de intensieve voldoende bevedering heeft, anders vallen de nakomelingen op dit punt te ver terug.

De recessiefactor ofwel Engels-wit genaamd:

Dit zijn die vogels welke totaal de gele kleurstof in hun bevedering missen welke hierdoor fokzuiver zijn voor die kleur.

Helaas zijn er in ons land zowel in het buitenland maar zeer weinig van deze zeer heldere vogels. Waarschijnlijk omdat ze de naam hebben dat zij

moelijk te kweken zijn. Niets is minder waar dan dat, want in deze richting heb ik al enkele jaren ervaring. Volle nesten jongen welke door de ouders prima groot werden gebracht.

Bij een goede selectie leent zich deze vogel uitstekend voor de kweek en zal op iedere T.T. in de voorste gelederen mee draaien.

Verder ligt er nog een heel terrein braak in combinatie met de gepigmenteerde; nl. door inkweek van deze recessieve wit-factor kan men bij iedere gepigmenteerde het verenpakje verfraaien. Ik denk hierbij aan de gehele klassieke serie **Groen-Agaat-Bruin en Isabel** ook met de pastelfactor en opaal zal men deze kunnen kweken zonder valse bijtint. Dit komt omdat recessiefwit alleen zuiver wit kan laten zien door het gemis van carotinoïden.

Kunt U zich voorstellen al de bovenstaande genoemde vogels zonder de minste storende aanslag op de pennen of de oksels, waarbij aanwezig de blauw-factor waardoor men een helder blauwe kleur krijgt. Bovenstaande is zeer zeker ook de moeite waard om eens met de vogels uit te leven.

In tegenstelling met de D.witte mag men Engels-wit x Engels-wit paren, zonder dat U bang hoeft te zijn voor de lethaal-dodelijke factor.

Engels-wit x Engels-wit geeft 100% witte nakomelingen.

Geel split Eng. Wit x Engels-wit geeft 50% Eng.Wit en 50% split. Eng. Wit.

Geel Split Eng. Wit x Geel split Eng. Wit geeft 25% Eng. Wit 50% Geel Eng.-wit split en 25% gewoon geel.

Wat betreft de lethaal-factor bij D.wit x D.wit, dit is meer legende dan werkelijkheid. Het een en ander in deze richting is door mij uitgeprobeerd. Men heeft altijd geleerd D.Wit x D.Wit geeft 25% dodelijke nakomelingen en theoretisch 50% D.Witte en 25% gewoon gele.

Bovenstaande komt ongeveer uit indien men hierbij de intensiefactor gebruikt. Maar, gebruikt U vogels welke niet intensief zijn valt bovenstaande geheel weg. Uit bovenvermelde paringen kwamen altijd meer dan 50% mooie D.Witte vogels met minimale aanslag. Wel moet U er voor waken bij **niet int. x niet int.** dat de bevedering niet te lang wordt. In voorkomende gevallen weer een paring doen naar int. vogels, uit welke nakomelingen U weer enkele jaren vooruit kunt. De zilverkwekers zou ik zelfs willen adviseren om regelmatig paringen te doen van zilver gepigmenteerd x zilver gepigmenteerd. Hieruit zult U de helderste nakomelingen bekomen, met die verstande dat u dan de intensiefactor mijdt. Hieruit blijkt dat in combinatie met de **intensiefactor** niet D.wit-factor alleen de lethaal-factor zijn werk doet. Probeer bovenstaande zodat u hier uw voordeel mede kunt behalen.

Zoals reeds eerder vermeld kan een man, daar hij in het bezit is van **twee** volle **X** chromosomen, meervoudig vererfend zijn. Dit kan een popje

niet, daar deze maar één volle **X** chromosoom heeft. Uit de kernen van deze chromosomen vererven zij de geslachtsgebonden factoren. Wel kunnen beide geslachten de recessieve factoren uit de gameten overdragen aan de nakomelingen.

Ik denk hierbij aan de Intensiefactor-Schimmel-factor-Engels wit factor-Ino.rec.factor-Grijsvleugel factor-Opaal factor enz. enz.

De werking van deze factoren bepalen ieder voor zich mede de verschijningsvorm der div. groepen vogels.

Daar een popje maar één X kern heeft zal het al die geslachtsgebondenfactoren welke hierop zetelen overdragen naar de mannelijke nakomelingen.

Dit haal ik nogmaals naar voren om de kwekers er op te wijzen, dat een popje geen geslachtsgebondenfactoren kan afgeven dan men als verschijningsvorm kan zien. Dus een popje kan niet pastel of ivoorfactorig zijn, zij is pastel eumelaninen in de bevedering afgeven dan zij laat zien. Is deze korrelvorming vol, dan zal zij ook de volle vorm afgeven. Hierdoor kan wel een vermindering optreden door een factor welke de volle vorming belet. De kleurvermindering in het pigment kan ontstaan door de invloed van reductiefactoren. Wordt vervolgd.

vervolg van pagina 446

Maar ach, ik had tien jonge vogels op stok; geen slecht resultaat naar ik meen.

Het jaar daarop kweekte ik met de jonge poppen bastaarden met de keep. Ook een lid van mijn vereniging kweekte met een pop E.K. bastaarden, dus de nakweek van die vinkpop deed het ook goed.

De jonge mannen van de keep + vink zongen gelijk een vink maar ik moet er wel bij vertellen dat ze goede voorzang kregen van mijn oude vinken.

Een ander lid van mijn vereniging heeft al verschillende jaren geprobeerd met F1, die dus uit kruising kwam keep + vink, door te kweken. Dit is tot nog toe niet gelukt.

Ze maakte wel een nest maar eitjes bleven uit. Verder wil ik vermelden dat in mijn vereniging elk jaar tientallen wildzang vogels worden gekweekt waaronder ook bastaarden zoals: kneu + goudvink, putter + goudvink, kneu + froter, barmsijs + sijs. Onze vereniging had dit jaar dan ook 80 wildzangvogels en bastaarden tentoongesteld.

Zo zie je maar weer als je in een bepaald soort vogels gespecialiseerd bent, dan blijven de resultaten niet uit; met veel geduld en zorg uiteraard.

Vederstructuur

deel 5

W. Beckmann

Bij vele kanariekwekers en dan speciaal de roodkwekers staat de kapoetsensijs nog steeds in het brandpunt der belangstelling. Ik heb dikwijls naar deze broeders geluisterd, in mijn beginjaren met groot ontzag over hun kennis, maar naar mate in de loop der jaren mijn eigen kennis vermeerderde, verdween dat ontzag langzamerhand en kwam ik tot de ontdekking dat velen van hen hele rare theoriën verkondigden; sommigen van hen verkondigden bijvoorbeeld dat ze met alle geweld het zwart van de kapoetsensijs in hun kanaries wilden kweken, terwijl ik nu weet dat het zwarte melanine van de kapoetsensijs en van de kanarie precies hetzelfde melanine is, verder heb ik altijd hun hardnekkig streven bewonderd het rood van de kapoetsensijs in hun kanaries over te brengen, wat hen inderdaad gelukt is, hun hardnekkigheid concentreert zich nu hoofdzakelijk op de kleursterkte van het rood. De heren staren zich blind op hun oranje-rode vogeltjes, ze knarsen hun tanden omdat het kanarierood nog geen kapoetsensijsrood is, maar de meesten weten nog niet dat ze de sterkte van het kapoetsensijsrood allang hebben bereikt, bijkomende factoren verhinderen echter dat die roodsterkte in het totaalbeeld van de kanarie tot uiting komt. Voordat de heren zich kwaad op me maken over deze nogal speelse inleiding tot het probleem kapoetsensijsrood, moet van mijn hart dat ik de kanariekwekers als groep specialisten in hoge mate bewonder, zij hebben met hun vogelsoort bereikt wat tot nu toe geen andere groep kwekers met een andere soort hebben bereikt.

Nu de grote vraag:

Wat is kapoetsensijsrood?

Soms de donker tomatenrode vleugeldek bevedering of het heldere, diepe rood op de borst van de man? Tussen deze twee kleurnuances zit wel een hemelsbreed verschil. Welke kleur wilt U. Als u het donker tomatenrood van het vleugeldek wilt, kijkt u dia en u ziet de prachtige rode baarden, maar zwarte haakjes. Die baarden op beide dias is gelijk van kleursterkte, het verschil in de totaal kleur van die verschillende veervelden wordt veroorzaakt door de haakjes.

Bij een goede oranje rode kanarie zien we als we zo'n baard doorsnijden, zover mijn kleurgevoel dat kan beoordelen, dezelfde nuance rood als in een doorsnede van een kapoetsensijsbaard, het zijn echter de bijkomende factoren die de borstkleur van een roodfactorige kanarie bleker doet zijn dan de borstkleur van een kapoetsensijs man.

Rugdekveer Kapoetsensijs man 150 x

Borstdekveer Kapoetsensijs man 150 x

Een van die factoren bespreken we in dit artikel, nl. het feit dat bij sommige rood-factorige kanaries van minder kwaliteit (dit heeft niets te maken met de schimmelfactor) de haakjes aan de toppen van de baarden kleurloos zijn, wat de totaal kleur verzwakt. (dus niet de baarden zoals bij de schimmelfactor).

Hier komen we op een ander feit, nl. dat bij de kanaries de poppen over het algemeen zwakker van kleur zijn dan de mannen; bij de poppen zien we dat de haakjes bijna kleurloos zijn, maar dat zien we ook in de bevedering van de rode borstvelek van de kapoetsijspop.

Dergelijke verschillen noemen we dimorfismische verschillen.

Resumerend krijgen we het volgende:

Donker tomaten rood: **Rode** baarden met **zwarte** haakjes.

Kapoetsensijs rood op de borst. **Rode** baarden met **rode** haakjes.

Rood factorige kanarie: **Rode** baarden met **zwakker gekleurde haakjes**.

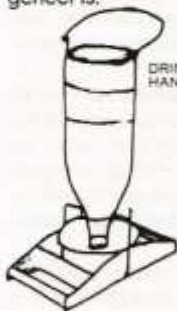
In het volgend artikel komen we op de grote boosdoener van de zwakkere kanatiekleur, nl. de bouw van de baarden.

DE GRASPARKIET VAN A TOT Z

Een ander punt is het voederen in de voliere. Hiervoor wordt over het algemeen een voederplank gebruikt. Gewoonlijk is de grasparakiet bang om op de grond te eten en hij doet dit dan ook heel wat rustiger op een hoger gelegen plaats. Op de voederplank brengen we verschillende voederbakjes, welke niet diep zijn, terwijl tevens het grit op deze plaats moet zijn te vinden. Sommige kwekers zetten onder de voederbakken grote schalen voor het opvangen van de vezels. Het zal duidelijk zijn, dat we de voederplank nooit onder of in de directe omgeving zetten van de zitstokken.

Voor het drinken van de grasparakiet staan ons ook weer een keur van verschillende drinkglazen ter beschikking. Het best te gebruiken zijn de drinkglazen, waarin zo min mogelijk volierevuil en faecalien kunnen geraken. Men zet of hangt de drinkglazen niet in de omgeving van de voederplank, daar het glas dan veelal vol zaadpellen komt, hetgeen voor de vogel een onsmakelijk geheel is.

DRINKGLAS IN HOUDER HETGEEN HANGEND GEBRUIKT KAN WORDEN.

VOEDERBAK

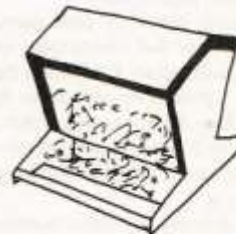

DRINKFLESJES REK

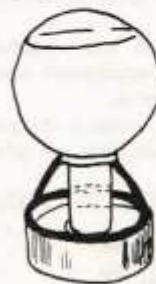
De drinkglazen moeten we dusdanig ophangen, dat zij zonder enige moeite verwijderd en schoongemaakt kunnen worden, hetgeen een dagelijks terugkerend werk is. Ook kunnen we een drinkglashouder voor de kleinere drinkglazen gebruiken, zoals die, welke we bij de broedkooien gebruiken. Dit geeft veel gemak bij het verschonen van de drinkglasjes.

VOEDERAUTOMAAT OM AAN BROEDKOOI TE PLAATSEN.

VOEDERAUTOMAAT

DRINKGLAS IN STAANDER.

DRINKGLAS WELKE GEBRUIKT KAN WORDEN VOOR BROEDKOOI.

Als eet en gritbakje kunnen de afgebeelde bakjes worden gebruikt, terwijl er ook een aantal drinkglazen en een drinkglashouder zijn weergegeven.

Zo, nu we de vluchten hebben besproken, stappen we de broedruimte eens binnen.

Daar vrijwel elke grasparkietenkweker, welke van plan is om tentoonstellingskwaliteit grasparkieten te kweken, de vogels paarsgewijze laat broeden, maakt hij gebruik van broedkooien. Deze broedkooien kunnen als broedbatterij, te weten een aantal ineen, of als losse kooien gemaakt worden.

Zij moeten aan een aantal eisen voldoen, welke we eerst eens wat nader gaan bekijken.

De hoofd-eis is, dat er in het geheel geen naden in mogen voorkomen. Dit houdt in, dat we zowel de verbindingen als de wanden moeten spijkeren en liefst lijmen. Het doel hiervan is dat de bloedluis geen kans krijgt zich in de spleten te verschuilen. We kunnen dit ook bereiken door de broedkooien te spijkeren en te schilderen. Natuurlijk alleen aan de buitenzijde, daar verf aan de binnenkant funest voor de grasparkiet kan zijn. De grasparkiet, welke van nature een knager is, krijgt deze neiging in een versterkte mate tijdens de kweekperiode. Hierdoor zouden de vogels verf binnen kunnen krijgen, terwijl verf vergiftige bestanddelen bevat. Om deze reden witten we de binnenzijde van de broedkooi met natuurkalk.

Een andere eis voor de broedkooi is de mogelijkheid om deze gemakkelijk schoon te kunnen maken.

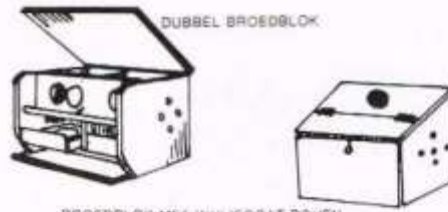
Men brengt een lade aan, terwijl de opstaande rand boven de lade het verspreiden van zaadpellen tegengaat.

Verder moet er een gemakkelijke mogelijkheid zijn voor het vervangen en controleren van de broedblokken. Ook moet de mogelijkheid aanwezig zijn eet- en gritbakjes te plaatsen, zonder dat zij bevuild kunnen worden. De zitstok moet verwijderd kunnen worden en toch stevig bevestigd zijn, zodat dit geen hinderpaal voor de bevruchting is.

De hoogte van de broedkooien is niet zo belangrijk als de diepte en de lengte. Op de afmetingen komen we later terug.

De losse broedkooien hebben het voordeel boven de vaste kooien, dat het verplaatsen, reinigen en onderhoud, gemakkelijker is.

Hieronder een losse broedkooi, zoals ik die zelf gebruik en die werden ontworpen door een goede kennis, de heer Smith.

De afmetingen van deze broedkooien zijn: lang 65 cm., hoog 40 cm. en diep 35 cm.

Het voordeel van de smalle kooi is, dat de oude en jonge vogels al gauw hun schuwheid verliezen en niet achter in de kooi kruipen. Verder zijn op een vrij simpele manier de voorfronten te verwijderen. Alle buitenverbindingen worden met behulp van deuvels gemaakt en gelijmd. Het geheel wordt opgetrokken uit latjes van 1,5 maal 1,5, terwijl de zijwanden, dak, bodem en achterwand uit hardboard bestaan.

Deze broedkooi kan tevens gebruikt worden als trainingskooi, terwijl het bijbehorend broedblokje gemakkelijk verwisseld kan worden voor het schoonmaken. De broedkooien moeten van gelijke afmetingen zijn, zodat elk onderdeel overgebracht kan worden op elke willekeurige andere broedkooi.

Natuurlijk zijn er ook hier weer vele mogelijkheden. Vooral het assortiment broedblokken is enorm groot. Het beste kan men deze broedblokken zelf maken, daar zij op de gewenste afmetingen niet te koop zijn.

Aan de nestkasten worden ook een aantal eisen gesteld. Een der eersten is een goede dikke houten bodem van plusminus drie centimeter.

Het is vooral voor de kweker, die buiten kweekt van het grootste belang, daar de eieren anders via het bodemplankje te sterk afkoelen en sterfte in het ei hier vaak het gevolg van is. Ook moet er een ronde uitholling in de bodem worden gemaakt, om het wegrollen van de eieren te voorkomen.

Een tweede, minstens zo belangrijke eis voor het broedblok is een zéér goede ventilatie. Toen ik een paar jaar geleden bezoek kreeg van een aantal kwekers, verwonderden deze zich er over, dat, hoewel in sommige nestblokken vier à vijf vrijwel op uitvliegen staande jongen waren, de nestblokken zo mooi droog bleven. Dat was het gevolg van een goede luchtcirculatie, waardoor de lucht niet met wasem en stank bezwan-gerd was. We kunnen dit bereiken door in het bovendecksel een vijf à zestal gaten te boren met een diameter van 0,5 centimeter, en wel zodanig, dat er een luchtstroming kan plaatsvinden door het gehele blok.

Ook het invlieggat is bij de nestbox van belang. Het té groot zijn hiervan kan het niet-broeden van een pop tot gevolg hebben. Ook moet het invlieggat niet te laag bij de bodem van het broedblok zitten, daar de vogels dan té jong het nestblok verlaten, of er uitvallen. Het is meestal zo, dat de jongen in het blok beter worden gevoerd door de oudervogels, als de jongen buiten het blok.

Ook ten aanzien van de bloedluis moeten we de broedblokken zoveel mogelijk vrijwaren van naden en spleten. Sommige kwekers passen losse bodems toe in hun nestblokken, welke ze kunnen verwisselen. Dit zijn dikwijls uitgelezen plaatsen waar de bloedluis zich ophoudt. Het materiaal, waarvan de broedblokken gemaakt worden bestaat vaak uit dunne plankjes of multiplex. Het gebruik van vezelplaat is niet aan te bevelen, daar hierin de luis een gemakkelijke schuilplaats vindt.

Ook het gebruik van watervast triplex, hetwelk in de bouw wordt gebruikt voor betonbekisting is beter af te raden, daar dit in het geheel geen vocht opneemt en de druppels water hier aan het oppervlak condenseren.

De voederopslagplaats is één van de kleine ruimten, welke we buiten de broed- en vlucht-ruimte houden. Op deze plaats mag het vol-strekt niet vochtig zijn. Het moet er goed lichtig zijn. Het voeder kan worden opgeslagen in een kleine zaadbunker, zoals hieronder is afgebeeld. Natuurlijk is het zeer wel mogelijk, het zaad buiten de volière te bewaren.

ZAAD OPSLAG BIJD

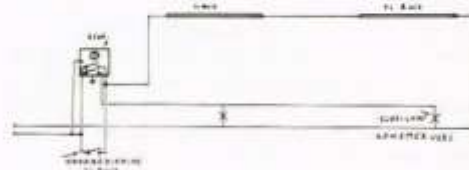
De verlichting.

De verlichting in de volière kan men het best regelen met behulp van een tijd-klok.

Zelf gebruik ik reeds jarenlang met veel succes normale T.L.-armaturen.

Hieronder een eenvoudig schema voor het aansluiten van enkele T.L.-armaturen en een spaar-brander, welke 's nachts in de broedruimte blijft branden.

Let er vooral op bij het aanleggen van de electrische bedrading, dat de vogels deze bedrading niet kunnen doorknagen. Leg deze dus zodanig aan, dat hij buiten het bereik van de vogels blijft.

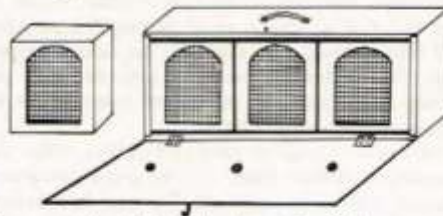

Tot slot nog enkele hulpmiddelen, welke we nodig hebben voor het showen en het naar de show brengen van de vogels. Allereerst de transportkoffer met losse kooitjes, welke het groter voordeel hebben, dat zij gemakkelijk te reinigen zijn, terwijl, wanneer zij ruim genoeg zijn gemaakt, de grasparkiet zich niet gemakkelijk bevult.

Het nadeel van deze koffer is, dat het een vrij zwaar geval wordt.

We maken daarom ook een ontwerp voor een driedelige vervoerskoffer.

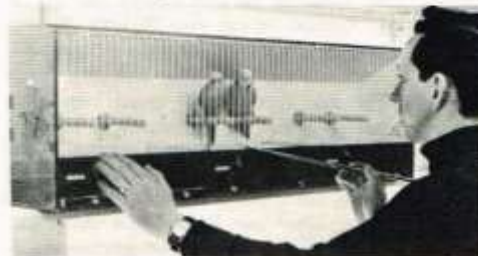
Hieronder een los kooitje en de kooitjes in de koffer geplaatst.

Voor wat de trainingskooien betreft, kunnen we gebruik maken van de broedkooien.

We kunnen echter ook een driedelige trainingskooi maken, zoals onderstaand model.

Natuurlijk kunnen ook normale tentoonstellingskooien worden gebruikt.

MIJN KWEEK MET.. een witoor en een bruinoor- parkiet

In het voorjaar van 1968 kwam ik in het bezit van een witoor en een bruinoor parkiet. Ik gaf ze een plaatsje in mijn voliére, maar wist echter niet wat de man of de pop was. Toen ze een dag bij mij waren, zag ik dat de man de wit- en de pop de bruinoor was. De persoon waar ik ze van gekocht had, had ze twee jaar gehad, maar er nooit van gekweekt. Ik dacht dan ook niet direct dat ze zouden broeden. Toch hing ik er een groot broedblok bij. Ze namen er meteen bezit van en sliepen er iedere nacht in. Toen ik ze drie maanden had, vertoefde de pop haast hele dagen in het blok. Op zekere dag lag er een ei. In totaal kwamen er 6 eieren die ze om de andere dag legde. Na \pm 24 dagen kwam het eerste jong uit. Na een week waren er 6 jongen. Het waren net witte dons balletjes. Nu hadden de ouders het erg druk met het voeren van hun kroost. Ze groeiden als kool. Ik gaf ze naast het gewone valkparkietenvoer ook geweekt brood, tros gierst, fruit en groenvoer te eten. Na 6 à 7 weken kwamen de jongen uit het nest. De jongen leken allen precies op hun moeder, en als je niet beter wist, zou je nooit gezien hebben dat het een kruising van een wit- en een bruinoor was. Ze werden allemaal erg tam. Als ik in de voliére kwam met een stuk appel, kwamen ze allemaal op mijn hand zitten.

Ik heb er 4 naar de t.t. gestuurd in Nov. 1968. Ze werden kampioen stam van de grote parkieten. Daarna heb ik ze verkocht. De pop had inmiddels weer 6 eieren gelegd en ook die zijn alle 6 uitgekomen. Het was in januari dat het een paar nachten hard vroom, wel een graad of 18. De volgende morgen waren er 4 dood. De twee kleinsten nog net niet. Ik nam ze uit het nest maakte een nieuw nestje voor hen en zette dat bij de kachel. Daar knapten ze een beetje van op. Ik hing er een lampje boven van 25 watt. Ik wist echter niet goed wat ik met hen moest beginnen. Ik had al eens eerder een paar kanaries groot gebracht met een luciferstokje, maar van grote parkieten wist ik niets. Zo probeerde ik het met geweekt brood en parkieten kracht-voer. Eerst propte ik het in hun bekje met een lucifer. Het ging heel moeizaam, maar ze leerden al gauw hoe het moest. Uren ben ik met hen bezig geweest. Toen ze wat groter waren probeerde ik

Bruinoor-parkiet

het met een lepeltje. Daar hapten ze zelf van en het ging veel vlugger dan met een lucifer. Als ik maar in hun buurt kwam begonnen ze al te schreeuwen. Ze kenden me op de prik. Toen ze nog wat groter werden plette ik zaad voor hen met de deegrol. Dat konden ze gemakkelijker pellen. Ook geweekt zaad aten ze graag. Na 7 weken wilden ze uit het nest. Ik zette ze op mijn hand; ze waren zo tam als kinderen.

Ze vlogen ze op zekere dag door de kamer, en kwamen altijd weer terug op mijn hand zitten. Ze zijn intussen voor geen geld te koop. Onze bruinoor heeft daarna weer eieren gelegd, 8 de-

ze keer. Ze kwamen allemaal uit. Maar toen de jongen wat groter werden heeft ze er twee dood gebeten. Ik denk dat het te veel voor haar was ze allemaal groot te brengen. Ook deze hebben we allen verkocht. Van al de jongen waarvan ik verteld heb, geleek er niet een op de witoorparkiet. Op 't ogenblik heeft de pop weer een nest

ditmaal met 5 eieren. Of ze allemaal zullen uitkomen betwijfel ik.

Dit is mijn ervaring van het kweken met een witoor- en een bruinoor parkiet. Ik hoop dat ik ze nog lang in mijn bezit mag hebben, want het zijn ontzettende plezierige vogels. □

BOEKENNIEUWS

Bij Uitgeverij L.S.M. te Gorssel verscheen „**AUSTRALISCHE PAPEGAAIEN EN PARKIETEN**“ door **A. Rutgers**. De auteur, die langzamerhand een aardige lijst van boeken op zijn naam heeft staan, moet aan dit boek wel erg veel werk hebben gehad; het resultaat zal hem echter zeker veel voldoening hebben geschonken, want het is een bijzonder goed boek geworden, waarin de liefhebber en kweker van Australische parkieten en papegaaien veel nuttige informatie vindt. Na een inleiding, waarin de huisvesting, voeding, kweek en ziekten worden besproken, behandelt hij een groot aantal soorten, achtereenvolgens de lori's, de rondsnavelpapegaaien, de wassnavelpapegaaien, de kaketoë's en de parkieten. Iedere soort wordt zeer uitvoerig behandeld, waarbij hij zowel aandacht besteedt aan het leven van de vogels in de natuur als aan de mogelijkheden en eventuele moeilijkheden bij het houden en de kweek door vogelliefhebbers. Er zijn een groot aantal zwart-witfoto's en kleurplaten opgenomen, waarbij het ons wel van het hart moet dat de kleurplaten, welke zijn ontleend aan „The Birds of Australia“ van John Gould, toch wel tegenval-

len.
De prijs bedraagt f. 37.50.

In de serie „**Kosmos-Naturführer**“ verscheen „**WASSERVÖGEL EUROPAS**“, geschreven door **Dr. Theodor Mebs**. In dit boek worden vrijwel alle in Europa voorkomende watervogels behandeld. Het begrip watervogels is zeer ruim genomen en omvat naast alle zwem- en duikvogels ook de vogels die zich bij het water ophouden, op stranden, aan oevers en in moerasgebieden e.d., maar ook nog zeldzame „gasten“ en doortrekkende vogels. Bij de belangrijkste soorten worden in aparte onderdelen de kentekenen, het verspreidingsgebied, het biotoop, de voortplanting en de trek besproken. Bij de overige soorten geschiedt dit in een beknopt „lopend“ verhaaltje. Een goed boek voor de natuurvriend, die het zeker met ons eens zal zijn als we stellen dat het jammer is dat naast de 40 zwart-wit foto's niet een aantal goede kleurenafbeeldingen zijn opgenomen. Het boek is uitgegeven bij het Kosmos Verlag, Postfach 640, 7000 Stuttgart 1. en de prijs bedraagt D.M. 12.80 (in binnenband D.M. 14.80.)

404

INSECTICIDE doodt insecten
ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

SPOELWORMEN

DOOR H. DIJKS,

een gevaar voor uw grote parkieten

Alhoewel U in diverse vogeltijdschriften hebt kunnen lezen over bovengenoemd onderwerp, wil ook ik mijn ervaringen eens op schrift stellen. Het is mij namelijk gebleken dat vele liefhebbers nog niet goed weg weten met de bestrijding van de gevreesde spoelworm bij onze parkieten. Vooraf wil ik uitdrukkelijk stellen dat ik niet wil pretenderen het allemaal precies te weten. Mijn bedoeling is meer, mijn ervaringen weer te geven met tevens de methode van bestrijding, waarmee ik nu, na lang experimenteren succes heb. Ik houd me daarbij graag aanbevolen voor opbouwende kritiek.

Om te beginnen zou ik willen stellen dat niemand zich de luxe kan veroorloven om de aanwezigheid van spoelwormen te veronachtzamen. Ik meen te kunnen aannemen dat er weinig vogelcollecties zijn waar geen spoelwormen voorkomen of zijn voorgekomen. Immers, er zijn mogelijkheden te over om de aanwezigheid van wormen aannemelijk te maken. Ter verduidelijking wil ik enkele voorbeelden noemen:

- Er vliegt een zwerm vogels over Uw kooi. Via de uitwerpselen daarvan is kans op besmetting aanwezig;
- U gaat bij een bevriend liefhebber kijken of hij komt bij U. Via de schoenzolen kunnen wormeieren overgebracht worden.
- Een aangekochte vogel (die niet lang genoeg in quarantaine is gehouden) besmet Uw kooi.

Dan iets over de spoelworm zelf. Wilt U deze doeltreffend bestrijden, dan moet U iets weten over zijn voortplanting. Spoelwormen kunnen zich alleen vermenigvuldigen buiten het vogellichaam. De volwassen wormen, die zich kunnen bevinden in de darmen van onze vogels, leggen duizenden eitjes, die met de uitwerpselen op de bodem van de kooi gebracht worden en zich daar ontwikkelen. De rijpe eieren kunnen weer door Uw vogels opgenomen worden en groeien hierin in ongeveer 8 weken uit tot volwassen spoelwormen. Deze exemplaren hebben een dikte van ± 2 mm en een lengte van ongeveer 5 cm.

Om 2 redenen kunnen de wormen de dood van een vogel veroorzaken:

1e Ze onttrekken veel belangrijke voedingsstoffen aan het vogellichaam;

2e Ze kunnen in zo'n grote getale aanwezig zijn, dat ze de darm van de vogel volledig verstopten.

U ziet dus dat wormen fataal kunnen zijn voor onze parkieten en dat U Uw aandacht bestlist

niet kunt laten verslapen. Het schijnt wel zo te zijn dat oude vogels iets minder vatbaar zijn dan jonge doordat ze blijkbaar afweerstoffen hebben kunnen ontwikkelen. Bovendien lijken de grotere soorten gemakkelijker gevaar te lopen dan de kleinere (neophema's). Het is zo dat de eitjes van de spoelworm het snelst rijpen bij vochtig warm weer (temp. $\pm 25^{\circ}\text{C}$)

Bij temperaturen onder het vriespunt of boven 35°C kunnen ze zich niet ontwikkelen en zijn dus bij opname ongevaarlijk voor de vogels. Wel blijven deze eitjes in de voliëre aanwezig en kunnen zich nog lang, bij gematigder omstandigheden alsnog gaan ontwikkelen.

Wanneer U in het bezit bent van een microscop kunt U zelf de aanwezigheid van de eieren in de uitwerpselen van een vogel constateren. U moet er rekening mee houden dat deze eieren in golven worden uitgescheiden. U kunt het dus treffen dat U uitwerpselen onderzoekt, waarin zich toevallig geen of praktisch geen eieren bevinden. U moet dan soms meerdere proeven nemen om zekerheid te hebben.

U ziet de eieren in een ovale vorm met een (schijnbaar?) dubbelwandige schaal bij een vergroting van 150 maal of meer. Blijkens mijn ervaring zijn de eieren praktisch niet onschadelijk te maken. Er zijn wel verschillende manieren genoemd, maar die zijn m.i. niet haalbaar. Ik zal er U enkele noemen:

- U kunt Uw voliëre voorzien van een nieuwe laag zand. Ditzelfde zand kan echter de volgende dag weer besmet zijn en misschien was het al wel besmet;
- U kunt ook werken met kokend water. Dit zal afdoende zijn voor de wormeieren die zich boven op het zand bevinden, maar niet voor de eieren die 2 of 3 cm. in de grond zitten. Dit laatste gebeurt als U Uw voliëre omspit of omharkt.
- U kunt ook werken met een brandlamp. Volgens een bekend dierenarts is dit wel afdoende voor de eieren die direkt met vuur in contact komen, maar U loopt het risico dat U door de druk van de vlam eitjes gaat verplaatsen naar plekken die U te voren al had gebrand. Bovendien dringt de hitte niet ver in de grond, zodat wat dat betreft het zelfde geldt als bovenstaand.
- U kunt ook agressieve oplosmiddelen gebruiken. Dit zal wel dieper in de grond dringen, maar welke liefhebber zal dit durven riskeren? Uit het bovenstaande zal het U wel duidelijk zijn

dat de bestrijding van de eitjes een vrij hopeloze zaak is. Bovendien zijn daarmee de wormen, die zich in Uw vogels bevinden en daar hun afbrekende werk verrichten, niet onschadelijk gemaakt.

U zult dus niet de wormeitjes moeten bestrijden maar de wormen zélf. Hiermee werpt zich meteen de volgende vraag op. Hoe kunt U zien dat Uw vogels wormen hebben? Dit is een zeer moeilijke zaak. Op de eerste plaats is het hard, hard nodig Uw vogels dagelijks te observeren, zodat U meteen kunt zien, wanneer er iets aan mankeert. U moet dus Uw vogels in hun normale gedrag zeer goed kennen. Mijn ervaring is dat een vogel die besmet is, iets aan kleurintensiteit inboet.

Neemt men nu zo'n vogel in de hand, dan zal men meestal konstateren, dat deze sterk vermagerd is. Dit hoeft echter niet altijd het geval te zijn. Soms zelfs kan een dergelijke vogel uitgesproken vet zijn. Het is moeilijk om dan meteen een diagnose te stellen. Ik behandel de vogel meteen met piperazine (waarover straks meer) vermengd met een breedspectrum antibioticum.

Als de vogel niet besmet was, werkt het piperazine niet nadelig en kan het antibioticum zijn werk doen, b.v. in geval van een darmstoornis.

Meestal zet ik, in niet te ernstige gevallen, als ik een dergelijke vogel 's-morgens zie, dan ook niet meteen in de ziekenkooi, maar wacht ik eerst eens af tot de middag. Als ik zie dat de vogel dan herstellende is, (piperazine zowel als de meeste antibiotica werken snel), laat ik hem rustig in de voliére. Met een verwarmde ziekenkooi zit U altijd het nadeel dat U Uw vogel weer terug moet wennen, met alle mogelijke nadelen die daar soms aan verbonden zijn. Om alle misverstanden te voorkomen moet ik overigens stellen dat U zo'n ziekenkooi beslist niet kunt missen.

Als U spoelwormen vermoedt bij Uw parkiet is het verstandig niet meteen de normale dosering piperazine te geven. Het is bij mij n.l. voorgekomen dat ik dit bij een aangekochte (besmette) stanley-pop wel deed. Deze vogel bezweek aan verstopping van dode spoelwormen. Na sectie door een dierenartsbleek dat er minstens 20 dode exemplaren aanwezig waren! Het is dus beter uw vogel een geringe dosering te geven en enkele dagen later de normale hoeveelheid. Dan loopt U veel minder risico. Deze methode van werken paste ik o.a. toe bij een roodrug pop die zes kleine jongen had. Deze vogel was vrij plotseling duidelijk uit conditie. Omdat ik toevallig 's middags niet thuis kon komen, ging ik met angstige voorgevoelens van huis. 's Avonds vond ik enkele dode spoelwormen, de roodrug pop in goede welstand en de jongen prima gevoed. De volgende dag zag ik haar uitgebreid een bad nemen, reden om aan te nemen dat ze zich weer kiplekker voelde. Ook deze vogel gaf ik na drie dagen, om geen risico te nemen, de normale dosering. De uitwerpselen onderzoek ik dan na

veertien dagen nog eens extra.

U hebt mij al verscheidene malen de uitdrukkingen normale en kleine doseringen horen gebruiken, maar wat houdt dit nu in?

De grotere soorten (rosella's e.d.) krijgen bij normale dosering een tablet piperazine opgelost in een half c.c. water rechtstreeks in de bek. Bij een kleine dosering gebruik ik hier een half tablet. De kleine soorten (neophema's) geef ik normaal een half tablet en bij vermoedelijke besmetting een vierde tablet. Dit ingeven kunt U doen met een z.g.n. wegwerpspuitje (plastic). U moet goed in de gaten houden dat U het spuitje diep in de bek van de vogel stopt; anders loopt U het risico dat het vocht in de longen van uw vogel komt, hetgeen uiteraard de dood tengevolge heeft.

Tijdens het inspuiten moet U de kop van de vogel fixeren tussen duim en wijsvinger, zodat die U niet door plotselinge bewegingen kan verrassen. Het bestrijdingsmiddel kunt U het best druppelsgewijs toedienen, zodat de vogel de kans krijgt het te verwerken. Denkt U er ook om het gevulde spuitje tussen de bedrijven door eens goed te schudden. Het is n.l. zo, dat piperazine in het water bezinkt, zodat U het risico loopt dat U de vogel wel een half c.c. water ingeeft, maar verhoudingsgewijs te weinig piperazine. De methode pas ik zonder meer toe in voor- en najaar en als ik de jonge vogels na het uitvliegen ga verplaatsen. Als U het begin van dit artikel goed gelezen hebt zult U tegenwerpen dat deze methode niet afdoende is. Bovendien kunt U vooral in de broedperiode moeilijk alle vogels uitvangen en piperazine ingeven. Daarom heb ik naast piperazine het produkt appercol, dat ik vooral in de warme zomermaanden regelmatig in het drinkwater doe. Dit scherp ruikende produkt kunt U 1 op 1000 verdunnen met water. Mijn idee is echter dat het beter is 1 op 1500 te verdunnen en het dan b.v. 2 dagen achtereenvolgend te verstrekken. Appercol bezinkt n.l. niet in water zoals piperazine, maar blijft volledig aanwezig. Deze verdunning lijkt mij daarom beter, omdat U zelfs bij deze dosering aan Uw vogels duidelijk kunt zien bij het drinken dat zij appercol proeven en het bepaald niet lekker vinden.

Hieruit volgt al meteen dat U appercol alleen moet verstrekken bij droog weer; anders drinken de vogels van dauwdruppels of regenwater. Deze methode pas ik zelfs toe als ik jongen heb van twee of drie dagen en blijkens mijn ervaring is dit absoluut niet nadelig. U kunt dit dus gerust doen, ook omdat in tegenstelling tot verschillende meningen, jonge vogels in het nest wel degelijk besmet kunnen worden. Bovendien helpt appercol ook tegen haarwormen.

U moet wel zèèr, zèèr nauwkeurig toezien op de juiste verdunning van het appercol. U zou de eerste niet zijn die door toediening van een te sterke concentratie, uw wellicht goede kweekvogels om zeep helpt. Door te sterke concentratie

kunnen n.l. de slijmvliezen aangetast of opgelost worden; hetgeen o.a. verstikking tengevolge kan hebben. Ook kan bij het baden het netvlies van de ogen aangetast worden. Zo zullen er ongetwijfeld nog meer nadelige gevolgen zijn, misschien dat een van de lezers hier een aanvulling op kan geven.

Blijkens regelmatige onderzoeken van de uitwerpselen van mijn vogels door een dierenarts,

heb ik met deze manier van werken succes. Er zijn overigens meer bestrijdingsmiddelen zoals b.v. thibenzole, ripercol en mintic. Mijn ervaringen met deze produkten zijn echter nog te gering om hier verantwoord iets over te schrijven.

Tot slot zou ik graag zien dat enkele lezers ook eens hun mening gaven over dit probleem dat alle liefhebbers van parkieten aangaat en wens ik U veel plezier met uw liefhebberij.

AANVULLING T.T.-AGENDA

afdeling	datum	zaal	soort T.T.
Hoogeveen I	29 t/m 31 okt.	Expansie hal	onderl.
Nijmegen	30 okt. t/m 1 nov.	Het Oude Waeshuis	onderl.
Son	13 t/m 15 nov.	Schoolgebouw, Kerkstraat	onderl.
Klarenbeek	14 t/m 15 nov.	Pohman	onderl.
Amersfoort	20 t/m 22 nov.	Scheerder, Soesterweg 100	net + NPC
T.T.-secr.:	H. J. van Laar	Hogeweg 74, Amersfoort	

Belangrijke mededelingen

RECTIFICATIE

Op pag. 392 van het sept.-nr. 1970 gelieve U voor ARTOLAAN te lezen ORTO-LAAN.

Kleurtest Kleurkanaries

Deze eenmalige landelijke kleurtest voor toelating tot opleiding van keurmeester voor kleurkanaries zal worden afgenomen op 7-1-1971 te Rotterdam, Riviérahof, Blijdorp. Aanvang 11.00 uur. Zij die hieraan wensen deel te nemen kunnen zich tot uiterlijk 30 november 1970 opgeven bij: Chr. Ackermans, Vijfhuizenberg 82, Roosendaal. Alle verdere inlichtingen betreffende de te volgen wijze van studie kunnen op deze test besproken worden.

De Technische Commissie

Nieuwe adressen keurmeesters

Chr. Ackermans, Vijfhuizenberg 82, Roosendaal
J. Meloen, de Holle Bilt 23, de Bilt,
tel. 030 - 76 05 46

In Memoriam

L. Peterse
F. H. Balter
L. Dols
J. R. Soer
J. A. Geerdink
A. de Bruyn
J. Snijders
H. Veugelink

In leven lid van de afdeling:

Tiel
Sittard-3
Sittard-3
Den Haag
IJsselstein
Roosendaal
Tilburg
Doetinchem

BALLPOINTS MET VERENIGINGSNAAM ENZ. VAN LIESHOUT ZONEN SINT-OEDENRODE Postbus 2 Tel. 04138-2467

ATTENTIE ATTENTIE H.H. VERENIGINGSBESTUURDERS

Bespreek nu alvast uw diverse
KLEURENDIA-AVONDEN
die wij verzorgen door HEEL
Nederland.

- Serie I Eenvoudige en exclusieve Tropen.
- Serie II Agapornissen - Zuid-Amerikaanse parkieten - Australische parkieten - Papegaaien - Ara's - Kakatoes - Lorri's.
- Serie III Exotische vruchten- en insectenetters - Duifjes - Kwartels - Fazanten - Wildzang.
- Serie IV per nov./dec. Kleur- en Postuurkanaries.

Neemt u eens vrijblijvend contact met ons op.
BAREND CRUIJFF's Vogel- en Dierenhandel
Achterdijk 46, Purmerend, Tel. 02990 - 2 47 76

VOGELLIEFHEBBERS

lezen maandelijks

De Vogelwereld

Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op minstens 48 blz. en bevat steeds artikelen over kanaries, exoten, parkieten en inheemse vogels en is regelmatig geïllustreerd met prachtige kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met september) f 11,- per jaargang, te storten op postgiro 115834 t.n.v. de Vogelwereld, Caronstraat 70, Hoboken.

NIEUW!

PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE geen kool, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metalwarenfabriek Hulskamp N.V.
KOMECO-DIVISION
POSTBUS 52 TE ALKMAAR

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijzlijst van de **PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIERES**

Naam:
Adres:
Plaats:

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties. Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag
W. ROUPPE VAN DER VOORT

102 HANDELSWEG

voeders voor alle vogels

over onze vogels gesproken. dat is hun voer!

V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK
KONINGINNELAAN 106
RIJSWIJK Z.H. TEL. (070) 98 34 02

Ussel

De

1e KWALITEIT VOGELVOEDERS

Zangzaad	9,10 per 10 kg
Tropischzaad	7,50 per 10 kg
Parkietenzaad	6,95 per 10 kg
Onkruidzaad	5,50 per 10 kg
Trosgierst	2,25 per 1 kg
Krachtvoer	1,75 per 1 kg
Eivoer	3,— per 1 kg
Universeelv.	2,— per 1 kg

Tevens alle benodigdheden:
vogels, kooien, enz., enz.
Prijzen vrijblijvend, af pand.

„DE GORKUMSE MOLEN”
Fa. v. d. Bijl en Dorrepaal

GORKUM
Westwagenstr. 65-67
Tel. 01830 - 37 15
WARMOND
Padoxlaan 1
Tel. 01711 - 33 61

SLIEDRECHT
Rembrandtlaan 3
Tel. 01840 - 43 47
ALPHEN a/d RIJN
P. Verkade
Tolstr. 86

Amerik. elektrisch
kwartelbroed-
mach. voor ca.
18 eitjes,
met handleiding
franko

f. 27.-
inkl. B.T.W.

VAN WAARDHUIZEN

Leiderdorp, Valk Boumanweg 204, Tel. 01710-30837

Nieuw

Nieuw

KOUDIJS DROOG ONTSMETTER

voor Uw volièrés en alle andere ruimten
waar vogels verblijven. Niet nat maar
DROOG schoonmaken. Doodt alle schim-
mels, bacteriën en virussen.

KOUDIJS afd. Hygiëne

Nico Bergsteynweg 44, Woudenberg,
Telefoon (03498) 17 19

WILT U GOEDE KWEEKRESULTATEN ?

Breng dan in najaar en winter Uw kweek-
vogels in topconditie met

KAPPELLE's KRACHTVOER „K.K.”

Per dag per vogel 1 theelepel is genoeg
Krachtvoer „K.K.” is ook verkrijgbaar in
speciale samenstelling met plantaardig
CAROTEEN

Uw zaadhandelaar heeft het in voorraad.

Vraagt gratis monster en folders bij:

Fa. **JAN D. KAPPELLE & ZN.**

Deventer, Postbus 2, Tel. 05700 - 1 39 27

404

Een volkomen veilig en
gifvrij insecticide.
Doodt feilloos alle insecten
in huizen, hokken,
kooien, manden etc.

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

HET ORIGINELE

natuurlijke pigmento
liquido voor rode kanaries

IS

Necareco

Het is het niet te overtreffen Italiaanse
product, gebruikt door kwekers in de gehe-
le wereld, dat honderden imitaties op de
markt heeft.

Vraagt Uw leverancier om het product in
de originele verpakking van 30 of 170 cc.

HET IS EEN PRODUCT GEGARANDEERD
DOOR HET MERK BNCIA - LONZE (ITALIË)

VOGELHANDEL REIN v. d. VEEN GOOR

Isabel kwartels	40,— ppr
Dwergkwartels	11,— ppr
Zilverkwartels	25,— ppr
Kuifkwartels	40,— ppr
Rode boskwartels	25,— ppr
Grasparkieten	6,— ppr
Albino parkieten	10,— ppr
Lutino parkieten	10,— ppr
Deensbonte parkieten	10,— ppr
Agapornis Fischeri	47,50 ppr
Agapornis Taranta	40,— ppr
Agapornis personata	50,— ppr
Agapornis Roseicollis	35,— ppr
Tamme papegaalen	155,— pst
Grijze roodstaartpapegaai	175,— pst
Roodkuifkardinaal	20,— pst
Gladkopkardinaal	17,50 pst
Diamantduifjes	20,— ppr
Citroenwevers	9,— ppr
Ind. Nonpareil	20,— ppr
Grote Saffraanvinken	17,50 pst
Bandvinken	5,— ppr
Napoliens	4,— ppr
Gordelgrasvinken	35,— ppr
Spitsstaart amadine	35,— ppr
Ceres astrilde	35,— ppr
Bichenow astrilde	50,— ppr
Stegeldruppelastr.	110,— ppr
Driekleur papegaai amadine	52,50 ppr
Roodkopgoude amadine	65,— ppr
Diamantvinken	50,— ppr
Rode Druppel astrilde	60,— ppr
Groenedruppel astrilde	75,— ppr
Edelzangers	9,— ppr
Elfen astrilde	45,— ppr
Geelstuit edelzangers	11,— pst
Baardvogeltjes	22,50 ppr
Blaauwkopblauwfazantjes	22,50 ppr
Roodkopamadine	22,50 ppr
Jap. Meeuwtjes	6,— ppr
Abb. Geelbuik astrilde	15,— ppr
Driekleur nonnen	6,50 ppr
Muskaatvinken	6,— ppr
Rijstvogels	8,— ppr
Parelhalsband amadine	37,50 ppr
Mozambique sijjes	9,— ppr
Geelnekwidia's	20,— ppr
Dominicanerwiedia's	15,— ppr
Zilverbekjes	4,— ppr
Oranjekaakjes	6,50 ppr
Middelbeo's	75,— pst
Dottergele wevers	9,— ppr
Oranjewevers	9,— ppr
Dwergmaskerwevers	9,— ppr
Staalvinken	6,50 ppr
Zwartmasker duifjes	20,— ppr
Bourks parkieten	55,— ppr
Roodrug parkieten	55,— ppr
Splendid parkieten	130,— ppr
Pracht rosella's	160,— ppr
Blauwe tanqara's	25,— pst

1-1 Napoleonnetjes • 1-1 Citroenwevers • 1-1 Dwergmaskerwevers • 1-1 Zwartkopnonnen • Samen f 22,50

's Maandags gesloten, 's Zondags van 9—2 u. geopend.

Verzending onder rembours, verp. f 1,50.
Minimum orders f 15,—.

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

KLEINE ADVERTENTIES

AUSTRALISCHE PARKIETEN

Verzorging en kweek in Europa. Dr. H. D. Groen. Tweede, herziene en vergrote uitgave. Privé editie. Niet in de boekhandel. Verzending geschiedt franco na overmaking van f 31,50 per postwissel of giro aan: Dr. H. D. Groen, Rijkstr.weg 252, Haren (Gr.) Giro 833045

NU OF NOOIT I

Een eigen Sportbroedmachtigje. Vanaf f 85,— voor 100 Kwartel-eieren of 48 Kippe-eieren. Capaciteit van 80, 100, 150, 200 eieren enz. met eierenkeerapparaat voor 50 eieren vanaf f 175,—. Folders met afbeelding op aanvraag.

A. M. KOKKE

Bredeweg 30 — Groesbeek — Telefoon 08891 - 16 32

VOGELNETTEN weer leverbaar de BEROEMDE z.g. ONZICHTBARE VOGELNETTEN 3 m. f 14 franco 5 m. f 18 franco 6 m. f 20 franco 9 m. f 25 franco 12 m. f 30 franco. (ook engross). BELGISCHE KLAPNETTEN f 8,50 franco 3 st. f 24,—. VOGELVANGER kan doorlopend vangen tot 100 st. f 52,50 2 st. f 97,50. Belg. Vangkooien kan vangen tot 10 vogels per keer f 16,80 franco 3 st. f 44,80. DOORLOOPVANGKOOIEN voor het vangen van RATTEN, KATTEN, BUNZINGS, EEKHOORNS enz f 35 franco 3 st. f 100,— AALFUIKEN 1 vl. f 33,60 franco 3 st. f 96,80 2 vl. f 36,40 3 st. f 104,20. AALKISTEN 3 st. f 39,50 franco. PLASTIC AALVANGERS f 60 2 st. Franco overal ter wereld leverbaar! Voor buitenland spec. vr. cond. Schrijf briefkaart of bel: DIVOZA, Bosweg 18-19 LEEK Gr. telefoon 05945 - 2145.

NU OOK IN NEDERLAND

De autom. „VOMO“ Motorbroedmachine, met keerinrichting, vanaf f 316,90.

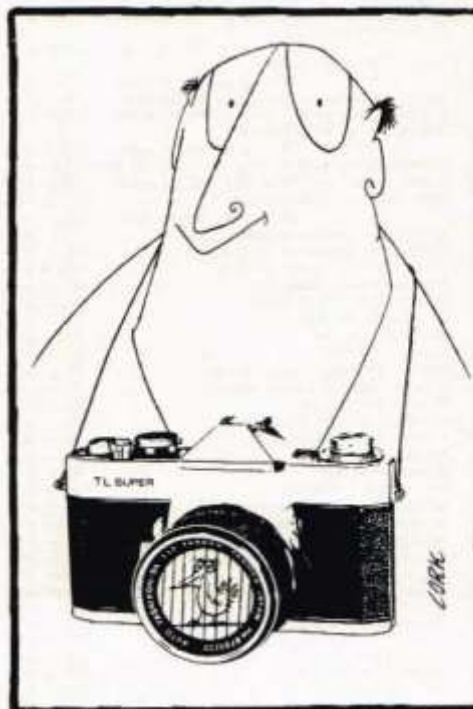
Verder leveren wij „ELSTEIN“ infrarood Donkerstralers van 80 tot 1000 Watt. De beste elektrische verwarming. Thermostaten, Verwarmer drinkbakken. Broedmachinonderdelen, Lichtschakelklokken enz.

Vraag gratis fotoprijsblad.

Handelsonderneming J. v. WERKHOVEN

NIEUW ADRES: GROENEZIJDE 53,

DEN HAAG — Telefoon 070 - 66 73 55

"ANIMALI"

Internationaal Vogel- en Apenpark
Postbus 291 - EINDHOVEN
Tel. (040) 13738 - Giro: 1069257
Algemene Bank Nederland n.v.

Hiernaede bieden wij U vrijblijvend aan (verzending
vrij franko, verpakking f 1,50, minimum-orders
f 15,-, levende aankomst gegarandeerd).

Jonge Kanaries, mannen		13,- p st
	bij 10 stuks	11,- p st
Jonge Kanaries, poppen		7,- p st
	bij 10 stuks	6,- p st
Bastaard Putters uitstekende zangers		22,- p st
Zilveroor Nachtegalen, uitsr. zangers		49,- p st
Napoleonnetjes	4,50 p p bij 10 paar	3,50 p p
Zilverbekjes	4,- p p bij 10 paar	3,- p p
Bandvinken	5,- p p bij 10 paar	4,- p p
Eksertjes	5,50 p p bij 10 paar	4,50 p p
Groene tigersvinken		25,- p p
Witte Rijstvogels		60,- p p
Blauwfaazantjes	8,- p p bij 10 paar	6,- p p
Oranjeaakjes	8,- p p bij 10 paar	7,- p p
Mosambiquesijzen	10,- p p bij 10 paar	8,- p p
Edelzangers	12,- p p bij 10 paar	8,50 p p
Blauwgrize Roodstaartjes		10,- p p bij 10 paar
		8,50 p p
Driekleur Nonnen	8,- p p bij 10 paar	7,- p p
Muskaartvinken	6,- p p bij 10 paar	5,- p p
Tigervinken	7,- p p bij 10 paar	6,- p p
Groene tigersvinken of olijfgroene astrilden		30,- p p
Staalvinken	6,50 p p bij 10 paar	6,- p p
Goudmannen	7,- p p bij 10 paar	6,50 p p
Goudbukjes	8,50 p p bij 10 paar	8,- p p
Malabar Faazantjes	6,- p p bij 10 paar	4,50 p p
Indigo Vinken	17,50 p st bij 5 stuks	15,-
Lauchgrüne pap. am. (Ind. Nonpareil)		25,- p p
Mexikaanse Nonpareils		27,50 p st
Grijze Rijstvogels	8,- p p bij 10 paar	6,50 p p
Brillenvogeltjes		25,- p p
Roodbekwevers, op kleur		8,- p p bij 5 paar
		6,- p p
Oranjevevers	15,- p p bij 10 paar	11,- p p
Napoleonwevers	12,- p p bij 10 paar	8,- p p
Döttergele Wevers	12,- p p bij 10 paar	8,- p p
Grote Testorwevers	15,- p p bij 5 paar	12,50 p p
Dominikaner Whidals		14,- p p bij 5 paar
		11,- p p
Japanse Meeuwjes	9,- p p bij 10 paar	8,- p p
Zebravinken, grize	7,- p p bij 10 paar	6,- p p
Zebravinken, beige/bruine		8,- p p bij 10 paar
		7,- p p
Zebravinken, masker	14,- p p bij 10 paar	12,- p p
Zebravinken, wit	11,- p p bij 10 paar	9,- p p
Zebravinken, zilvervleugel		15,- p p bij 10 paar
		12,- p p
Bruinkop Ortolanen, goede zangers		7,- p st
Zwartkop Ortolanen, zeldzaam		15,- p st
Violet Oor Granaat Astrilde		80,- p st
Koninginwida's, mannen		40,- p st
Abess. Geelbuik Astrilde		25,- p p
St.-Helena Astrilde		15,- p p
Kwartel Astrilde		20,- p p
Aurora Astrilde		30,- p p
Blauwe Honingzuigers, mannen		50,- p st
Blauwe Honingzuigers, poppen		35,- p st
Blauwe Honingzuiger		80,- p p
Roodkop Gould Amadines		80,- p p
Gordel Graevinken		40,- p p
Binzen Astrilden		60,- p p
Diamant Vinken		60,- p p
Spiritsaart Amadine		35,- p p
Afrikaanse Glanspreeuw		20,- p st
Witkeel Gaai, uit buitenvol.		45,- p st
Witkeel Gaai, uit buitenvol.		40,- p st
Roodsnavel en Geelsnavel Kitka		100,- p st
Fairy Bluebird		200,- p p
Fairy Bluebird, mannen afz.		145,- p st
Fairy Bluebird, poppen afz.		100,- p st
Zwartblauwe Gaai		200,- p st
Groene Jachtkster		200,- p st
Zwavelborst Toekan		600,- p p
Roodsnavel Toekan		800,- p p
Swainson Toekan		800,- p p

Mexikaanse Langstaart Gaai	200,- p st
Witwang Touraco	200,- p st
Carolina Duiven	70,- p p
Senegal Duiven	30,- p p
Australische Kuitduiven	80,- p p
Australische Bronsvleugel Duiven	130,- p p
Ala Blanca Duiven, zeer zeldzaam	150,- p p
Diamant Duiven	20,- p p
Zilver Diamant Duifjes	60,- p p
Agapornis Rosicollis	35,- p p
Grasparkieten	8,- p p
Lutino, albino of deens bonten	14,- p p
Bruinkop Parkieten	65,- p p
Tovi Parkieten	50,- p p
Tui Parkieten	60,- p p
Muis Parkieten	35,- p p
Roodkop Parkieten	80,- p p
Yendaya Parkieten	140,- p p
Nandaya Parkieten	70,- p p
Halsband Parkieten	25,- p p
Grote Alexander Parkieten	100,- p p
Pruimkop Parkieten	40,- p p
Bourks Parkieten	75,- p p
Roodrug Parkieten	75,- p p
Valkparkieten	37,50 p p
Derbyan Parkieten	300,- p p
Pronant / Rosella / Elegant / Splendid Parkieten	prijs op aanvraag
Malabar Parkieten	160,- p p
Goedvoorhoofd Parkieten	60,- p p
Grote Engelse Parkieten	60,- p p
Sperling Dwergpapagaaitjes	45,- p p
Geelmantel Lorri	275,- p p
Purpernek Lorri	400,- p p
Rode Lorri	400,- p p
Foesten Lorri	150,- p p
Vrouw Lorri	600,- p p
veel gelijkend op lorri v. d. hl. bergen	
Grijze Roodstaart Papegaai met garantie op spreken	200,- p st
	180,- p st
	150,- p st
	wachtende
Grijze Roodstaart Papegaai	135,- p st
Edelpapegaaien	135,- p st
Blauwvoorhoofd Amazone	wachtende
Geelvoorhoofd Amazone	175,- p st
Roodkop Amazones	200,- p st
Kleine Oranjekeel Kakatoe	400,- p st
Middel Oranjekeel Kakatoe	200,- p st
Molukken Kakatoe	400,- p st
Middel Geelkeel Kakatoe	350,- p st
Grote Geelkeel Kakatoe	400,- p st
Grote Witkeel Kakatoe	400,- p st
Zwarte Palmkakatoe	350,- p st
Geelblauwe Ara's	450,- p st
Rode Geelvleugel Ara's	450,- p st
Groenvleugel Ara's	300,- p st
Soldaten Ara's	500,- p st
Hyacinth Ara's	wachtende
Grote Java Beo, sprekend	300,- p st
Middel Beo	80,- p st
Chinese Dwergkwartels 14,- p p bij 5 paar	12,- p p
Chinese Dwergkwartels, hennen	10,- p p
Rode Boskwardel of Zingende Boskwardel	25,- p p
Witte Japanse Regenkwardels	35,- p p
Zilver Chinese Dwergkwardels	35,- p p
Blauwe Schubbenkwardels, zeer zeldzaam	120,- p p
Zwarte Frankolinen	90,- p p

Verder kunnen wij U aanbieden:
Mooie kleine Capucijner Aapjes 150,- p st
Kleine Eekhoornapjes 95,- p st
Kleine Groene Meerkatapjes 140,- p st
Kleine Rhesusapjes 185,- p st

Blauwe Paauwen - Gele Goudfazanten - Blauwvoor-
fazant - Lady Amherst-fazanten - Glanzfazanten -
Nepalfazanten - Tenebrisfazanten - Juffer Kranen
- Saris Kranen - Kroon Kranen.

EENDEN: Pijlstaart Casarca - Carolina - Mandarijn - Grote Porperallen - Witte en Zwarte Zwanen.

Collectie I: 1 paar Napoleonnetjes, 1 paar Oranje-
kaakjes, 1 paar Muskaartvinken, 1 paar Driekleur-
nonnen tezamen / 22,50

Collectie II: 1 paar Oranjeaakjes, 1 paar Sint-
Helena Astrilden, 1 paar Tigervinken, 1 paar Drie-
kleurennonnen, 1 paar Muskaartvinken
tezamen / 40,-

JSSSEL

De